

Regeringsuppdrag

Rapport

Förslag till förordningsändringar med
anledning av ny budgetlag

ESV:s rapporter innehåller regeringsuppdrag, uppdrag från myndigheter och andra instanser eller egeninitierade utredningar.

Publikationen kan laddas ner som tillgänglig PDF och beställas från www.esv.se. Word-formatet kan tillhandahållas via Publikationsservice.

Datum: 2010-06-03

Dnr: 52-196/2010

ESV-nr: ESV 2010:19

Copyright: ESV

Rapportansvarig: Charlotta Carlberg

Förord

Ekonomistyrningsverket (ESV) har i regleringsbrevet för 2010 fått i uppdrag att ”med utgångspunkt i den pågående översynen av budgetlagen (dir. 2009:55) lämna förslag till anpassningar av de ekonomiadministrativa förordningar som myndigheten har föreskriftsrätt till. Förslagen ska beakta de ställningstaganden som görs i budgetlagsöversynen och kan även innehålla andra nödvändiga anpassningar av förordningarna. Uppdraget ska genomföras i samråd med Regeringskansliet (Finansdepartementet).”

Med denna rapport har ESV fullgjort uppdraget.

I detta ärende har tf. generaldirektör Mats Wikström beslutat. Expert Charlotta Carlberg har varit föredragande. I den slutgiltiga handläggningen har också avdelningschef Pia Heyman, tf. avdelningschef Nils Eklund, biträdande avdelningschef Ingemar Härneskog, experterna Claes-Göran Gustavsson och Curt Johansson och funktionsansvarig Lasse Henricson deltagit.

Innehåll

Förord	3
1 Sammanfattning	5
2 Inledning	6
3 Anslagsförordning	7
3.1 Bakgrund.....	7
3.2 Författningsförslag	7
3.3 Författningskommentarer.....	11
4 Kapitalförsörjningsförordning	20
4.1 Bakgrund.....	20
4.2 Författningsförslag	21
4.3 Författningskommentarer.....	26
5 Avgiftsförordning (1992:191)	30
5.1 Bakgrund.....	30
5.2 Ändringsförslag	30
6 Donationsförordning (1998:140)	38
6.1 Bakgrund.....	38
6.2 Ändringsförslag	38
7 Förordning (2002:831) om myndigheters rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt	39
7.1 Bakgrund.....	39
7.2 Ändringsförslag	39
8 Förordning (1996:1191) om överlåtelse av statens lösa egendom	42
8.1 Bakgrund.....	42
8.2 Ändringsförslag	42
9 Förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag	45
9.1 Bakgrund.....	45
9.2 Ändringsförslag	45
10 Förordning (2000:606) om myndigheters bokföring	49
10.1 Bakgrund	49
10.2 Ändringsförslag.....	49
11 Förordning om underlag för årsredovisning för staten	50
11.1 Bakgrund	50
11.2 Författningsförslag.....	50
11.3 Författningskommentarer	58

1 Sammanfattning

Ekonomistyrningsverket (ESV) föreslår, på regeringens uppdrag, nya och ändrade förordningar med anledning av budgetlagsutredningens förslag till ny budgetlag (SOU 2010:18). Förslagen innehåller även vissa andra uppdateringar och nödvändiga anpassningar av förordningarna. ESV:s förslag omfattar följande förordningar:

Anslagsförordning: ESV lämnar förslag till en ny anslagsförordning.

Anslagsförordningen påverkas i hög utsträckning av utredningens förslag genom ändrade regler om t.ex. anslagstyper, redovisning mot anslag och inkomsttitlar och beställningsbemyndiganden. Dessutom lämnar ESV förslag till uppdateringar och enklare och tydligare formuleringar i anslagsförordningen.

Kapitalförsörjningsförordning: ESV lämnar även förslag till en ny kapitelindelad kapitalförsörjningsförordning. Kapitalförsörjningsförordningen påverkas av förslaget till ny budgetlag genom t.ex. nya regler om aktier och utlåning. ESV har även lämnat förslag till uppdatering av förordningen, när det gäller regler om lånemodellen. Dessutom föreslår ESV att regler om anslagsmedel och räntekonton flyttas från anslagsförordningen till kapitalförsörjningsförordningen.

Avgiftsförordning: Avgiftsförordningen påverkas inte direkt av förslaget till ny budgetlag. Däremot finns det behov av uppdateringar och förtydliganden i förordningen. ESV lämnar därför förslag till bl.a. anpassningar med anledning av beslut om upphävande av tjänstexportförordningen, uppräknning av avgiftsklasser, höjd beloppsgräns för indrivning, att bestämmelsen om över- och underskott i avgiftsbelagd verksamhet flyttas från kapitalförsörjningsförordningen till avgiftsförordningen samt vissa uppdateringar av begrepp.

Förordning om underlag för årsredovisning för staten: ESV lämnar förslag på en helt ny förordning om underlag för årsredovisning för staten. Den avser att precisera de utökade bestämmelser om årsredovisning för staten som framgår av betänkandet om ny budgetlag. Förordningen riktar sig till ESV och Riksgäldskontoret.

ESV föreslår även vissa mindre anpassningar och uppdateringar i **donationsförordningen, förordningen om myndigheters rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt, förordningen om överlåtelse av statens lösa egendom, förordningen om årsredovisning och budgetunderlag och förordningen om myndigheters bokföring.** När det gäller förordningen om överlåtelse av statens lösa egendom föreslår ESV att verket får föreskriftsrätt till förordningen.

2 Inledning

ESV har i regleringsbrevet för 2010 fått i uppdrag att ”med utgångspunkt i den pågående översynen av budgetlagen (dir. 2009:55) lämna förslag till anpassningar av de ekonomiadministrativa förordningar som myndigheten har föreskriftsrätt till. Förslagen ska beakta de ställningstaganden som görs i budgetlägsöversynen och kan även innehålla andra nödvändiga anpassningar av förordningarna. Uppdraget ska genomföras i samråd med Regeringskansliet (Finansdepartementet).”

Uppdraget har kompletterats med att även omfatta en ny förordning om underlag för årsredovisning för staten och en översyn av en förordning som ESV inte har föreskriftsrätt till, nämligen förordningen om överlåtelse av statens lösa egendom.

Betänkandet En reformerad budgetlag (SOU 2010:18) överlämnades till regeringen den 15 mars 2010. ESV har i sitt remissvar på betänkandet (dnr 30-258/2010) föreslagit vissa justeringar av utredningens förslag. ESV har dock i detta arbete, i enlighet med uppdragsbeskrivningen, helt utgått från utredningens förslag som det presenteras i betänkandet, dvs. utan att ta hänsyn till att ESV i några fall i remissvaret lämnat förslag till en ändrad lydelse av lagtexten.

Varje förordning som ESV lämnar förslag till behandlas i ett eget kapitel.

I det fall ESV föreslår ändringar i en befintlig förordning anges förordningstexten med både nuvarande och föreslagen lydelse, där ändringen är särskilt markerad. Motivet till förslaget lämnas i kommentar till respektive paragraf.

När ESV lämnar förslag till en helt ny förordning anges först förslaget i sin helhet följt av författningskommentarer till respektive paragraf. Detsamma gäller när ESV lämnar förslag till en ny struktur för en befintlig förordning. I det senare fallet anges i författningskommentarer även i förekommande fall närmast motsvarande lydelse i dagens regelverk.

Arbetet har bedrivits i projektform. I projektet har ingått Charlotta Carlberg (projektledare), Ingalill Borild, Claes-Göran Gustavsson, Lasse Henricson, Ingemar Härneskog och Curt Johansson.

3 Anslagsförordning

3.1 Bakgrund

Anslagsförordningen påverkas i stor utsträckning av förslaget till ny budgetlag. Förslaget innebär att anslagstyperna obetecknat anslag och reservationsanslag tas bort, att ramanslaget får delvis ändrade villkor, att principerna för avräkning/redovisning mot anslag och inkomstitlar tydliggörs och ändras i viss utsträckning samt att det införs en undantagsregel för mindre åtaganden som normalt skulle kräva ett särskilt beställningsbemyndigande. Anslagsförordningen måste anpassas med avseende på dessa förändringar. Dessutom behöver vissa begrepp i anslagsförordningen bytas ut så att förordningen har samma terminologi som lagen.

Anslagsförordningen har i dag en delvis ologisk uppbyggnad med många korshänvisningar. Dessutom används många olika begrepp i förordningen som är delvis överlappande. ESV anser därför att det är önskvärt att minska antalet begrepp i förordningen och tydliggöra de begrepp som används genom definitioner samt flytta vissa paragrafer för att få en mer logisk uppbyggnad av förordningen. Enligt ESV:s uppfattning passar även avsnittet om ”anslagsmedel och räntekonto” bättre hemma i kapitalförsörjningsförordningen, varför ESV föreslår att dessa bestämmelser flyttas dit.

De stora förändringar av anslagsförordningen som förslaget till ny budgetlag innebär, behovet av tydligare struktur och definitioner i anslagsförordningen samt överflyttningen av paragrafer till kapitalförsörjningsförordningen gör att ESV föreslår att anslagsförordningen skrivs om i en ny struktur.

3.2 Författningsförslag

Anslagsförordning (2010:000)

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 3 kap. 1, 4, 5 och 7–12 §§, 4 kap. samt 6 kap. 1 och 2 §§ budgetlagen (2010:000).

2 § Förordningen gäller för myndigheter under regeringen.

3 § Förordningen ska tillämpas om inte något annat följer av en annan förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen.

4 § I förordningen avses med ett anslag ett av riksdagen anvisat ramanslag som regeringen tilldelat en myndighet med ett visst belopp för ett bestämt ändamål. En indragning av ett anslagsbelopp innebär att beloppet förs bort och inte längre får användas.

Med en post avses ett belopp som har förts upp under ett anslag i form av en anslagspost eller en delpost och som avser ett visst deländamål. En delpost är en underindelning av en anslagspost.

Bestämmelserna i denna förordning om anslag gäller även för en post.

5 § I förordningen avses med en inkomsttitel en post i statens budget mot vilken inkomster som myndigheten inte får disponera ska redovisas. Med en undertitel avses en underindelning av en inkomsttitel.

Bestämmelserna i denna förordning om inkomstitlar gäller även för undertitlar.

Villkor för anslag

6 § En myndighet får disponera ett anslag med ett tilldelat belopp, med tillägg av anslagssparande enligt 7 § andra stycket och anslagskredit enligt 9 § andra stycket, men med avdrag för indragningar och utnyttjad anslagskredit.

7 § Med ett anslagssparande avses vad en myndighet vid budgetårets slut inte utnyttjat av ett tilldelat belopp.

En myndighet får disponera ett anslagssparande på ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter med tre procent av det tilldelade anslaget. Om disposition av anslagssparande på övriga anslag beslutar regeringen särskilt.

Anslagssparande som inte får disponeras förs bort som indragning.

8 § En myndighet får disponera ett anslagssparande under två budgetår efter det att anslaget senast var uppfört på statens budget. Ett anslagssparande som därefter återstår förs bort som indragning.

9 § Med anslagskredit avses en rätt att överskrida ett anslag. Utnyttjandet av en anslagskredit innebär att möjligheten att disponera nästa års anslag minskar i motsvarande utsträckning.

En myndighet får disponera en anslagskredit på ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter med tre procent av det tilldelade beloppet. För övriga anslag beslutar regeringen särskilt om anslagskreditens storlek.

10 § Bedömer en myndighet att det finns risk för att det anslag som myndigheten får disponera enligt 6 § är otillräckligt, ska myndigheten snarast informera regeringen om detta och föreslå nödvändiga åtgärder.

Utnyttjande av anslagsmedel

11 § En myndighet som tilldelats ett anslag har rätt att enligt gällande villkor och bestämmelser använda statens medel för de ändamål som anslaget avser och är skyldig att redovisa utgifter och inkomster mot anslaget enligt 14, 16 och 17 §§.

12 § Föreskrifter om skyldighet att lämna anslagsredovisning finns i förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.

Bestämmelser om överföringar av anslagsmedel mellan statens centralkonto i Riksbanken och räntekonton finns i kapitalförsörjningsförordningen (2010:000).

13 § Vid utbetalning av bidrag från anslag ska betalningen göras i nära anslutning till det att bidraget ska användas av mottagaren. Detta gäller under förutsättning att tidpunkten för utbetalning av bidraget inte har reglerats särskilt genom lag, förordning, särskilt beslut av regeringen eller avtal med annan juridisk person.

Redovisning mot inkomstitlar och anslag

14 § Redovisning mot anslag ska ske enligt följande grunder.

1. Utgifter för transfereringar ska redovisas det budgetår då betalning sker.
2. Förvaltningsutgifter ska redovisas det budgetår till vilket kostnaden hänför sig. Utgifter för varor och tjänster som en myndighet anskaffar för transferering ska likställas med förvaltningsutgifter.
3. Övriga utgifter ska redovisas det budgetår till vilket utgifterna hänför sig. Utgifter för anskaffning av tillgångar ska redovisas mot anslag det budgetår anskaffning sker med ett belopp som motsvarar anskaffningsvärdet.

15 § Redovisning mot inkomstitlar ska ske enligt följande grunder.

1. Inkomster av skatter, socialavgifter och allmän pensionsavgift ska redovisas det budgetår då betalning sker.
2. Inkomster från avgifter och andra liknande ersättningar ska redovisas det budgetår till vilket intäkterna hänför sig.
3. Bidrag från EU, överskott från myndigheter, utdelningar och återbetalningar av lån ska redovisas det budgetår då betalning sker.
4. Övriga inkomster ska redovisas det budgetår till vilket inkomsterna hänför sig. Ekonomistyrningsverket får föreskriva att inkomster enligt första stycket 1 ska redovisas mot inkomstitel även på annat sätt.

16 § Redovisning mot anslag och inkomstitlar ska göras minst en gång i månaden.

17 § Inkomster som en myndighet får disponera och som till en obestämd del ska täcka utgifterna i en viss verksamhet ska redovisas mot anslag.

Inkomster som förekommer på ett anslag ska redovisas mot anslaget på samma grund som utgifterna enligt 14 §.

18 § Inkomster som en myndighet får disponera, och som helt eller till en bestämd del ska täcka utgifterna i en verksamhet, ska inte redovisas mot inkomstitel eller anslag.

Åtaganden i den löpande verksamheten

19 § En myndighet får träffa avtal om anställning av personal, hyra av utrustning, leverans av tjänster och förbrukningsmateriel och liknande som medför utgifter under längre tid än tilldelat anslag avser, om detta är nödvändigt för att myndighetens löpande verksamhet ska fungera tillfredsställande.

Bestämmelser om leasing finns i kapitalförsörjningsförordningen (2010:000).

Bestämmelser om hyra och arrende av lokaler m.m. finns i förordningen (1993:528) om statliga myndigheters lokalförsörjning.

Särskilda åtaganden

20 § För det ändamål och intill det belopp som regeringen beslutat för budgetåret får en myndighet beställa varor eller tjänster samt besluta om bidrag, ersättning, lån eller liknande, som medför utgifter under följande budgetår (beställningsbemyndigande).

En myndighet får dock utan beställningsbemyndigande ingå sådana åtaganden som avses i första stycket om de totala utestående åtagandena vid årets slut högst uppgår till tio procent av den anslagspost eller delpost som åtagandet avser. Om det anslag som åtagandet avser överstiger 100 miljoner kronor gäller dessutom att de totala åtagandena inte får överstiga det belopp som erhålls genom att multiplicera 10 miljoner kronor med summan av de poster som myndigheten disponerar av anslaget, dividerat med det totala anslaget.

21 § En myndighet som har tilldelats ett beställningsbemyndigande enligt 20 § första stycket ska mot bemyndiganderamen redovisa samtliga åtaganden som medför utgifter under följande budgetår.

Bestämmelser om skyldighet att redovisa i vilken utsträckning ett tilldelat beställningsbemyndigande utnyttjats finns i förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.

Tillämpningsföreskrifter

22 § Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

3.3 Författningskommentarer

I detta avsnitt finns kommentarer i anslutning till respektive avsnitt i förslaget till ny anslagsförordning. I kommentarerna anges även var motsvarande bestämmelse regleras i dag. Vid hänvisning mellan förslaget till ny anslagsförordning och dagens anslagsförordning anges nu gällande anslagsförordning med SFS-nummer (1996:1189) och förslaget till ny anslagsförordning utan SFS-nummer.

Inledande bestämmelser

I avsnittet Inledande bestämmelser finns hänvisning till de paragrafer i budgetlagen som förordningen ansluter till. Dessutom finns uppgift om vilka myndigheter som förordningen gäller för.

Förordningens bestämmelser ska tillämpas om inte något annat följer av en annan förordning eller särskilt beslut av regeringen. Det har gällt sedan tidigare, men anges nu uttryckligen i förordningen.

I 4 och 5 §§ finns definitioner av begreppen anslag, indragning, post, delpost inkomsttitel och undertitel. Motsvarande bestämmelser finns i 3 och 4 §§ anslagsförordningen (1996:1189). Dessa bestämmelser har dock kompletterats med definitioner av begreppen indragning och undertitel. I förslaget till ny budgetlag har det obetecknade anslaget och reservationsanslaget tagits bort. I denna paragraf anges därför att ett anslag tilldelas en myndighet i form av ett ramanslag.

Villkor för anslag

Under rubriken Villkor för anslag finns bestämmelser om dispositionsrätt, anslagssparande och anslagsskredit. Dessa bestämmelser motsvarar närmast de villkor som gäller för ramanslaget i 11–15 §§ anslagsförordningen (1996:1189). Avsnittet har dock i förslaget till ny anslagsförordning ändrats i viss utsträckning i syfte att

tydliggöra och precisera bestämmelserna samt använda samma terminologi som i förslaget till ny budgetlag.

I 6 § anges vad en myndighet har rätt att disponera kopplat till ett tilldelat anslag. Denna bestämmelse motsvarar närmast 11 och 11 a §§ anslagsförordningen (1996:1189). Bestämmelsen har skrivits om för att få en tydligare struktur i avsnittet, genom att regler kring anslagssparande finns samlade i 7 § (utom när det gäller äldre anslag då den tidsmässiga gränsen anges i 8 §) och regler om anslagskredit finns i 9 §. I 6 § anges därför att en myndighet förutom det tilldelade beloppet också får disponera ett anslagssparande enligt bestämmelserna i 7 § och en anslagskredit enligt bestämmelserna i 9 §. Dispositionsrätten till anslaget minskas dock med en beslutad indragning under löpande år och en utnyttjad anslagskredit från ett tidigare år.

7 § reglerar anslagssparande. I första stycket finns en definition av begreppet anslagssparande. I andra stycket anges hur mycket anslagssparande som en myndighet får disponera det följande budgetåret. Det belopp av ett anslagssparande som myndigheten inte får disponera det följande budgetåret ska dras in, om inte regeringen har beslutat annat. Paragrafen motsvarar närmast 11–12 §§ anslagsförordningen (1996:1189).

Definitionen i *första stycket* överensstämmer i huvudsak med den som anges i 12 § första stycket anslagsförordningen (1996:1189). Begreppet ”överfört” anslagssparande har tagits bort i syfte att tydliggöra reglerna. Att en myndighet i praktiken har kvar anslagssparande som den inte får disponera in på det nya året behöver inte regleras särskilt. Det följer av de regler som enligt förslaget kommer att finnas i kapitalförsörjningsförordningen om när och hur en myndighet ska betala ett belopp som dras in.

I *andra stycket* har reglerna om disposition av anslagssparande delvis ändrats mot vad som gäller i dag. Utformningen av paragrafen har gjorts enligt önskemål från Finansdepartementet om hur det önskar hantera prövningen av anslagssparandet. Enligt den nya bestämmelsen i andra stycket har myndigheterna rätt att disponera ett anslagssparande på ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter med tre procent av det tilldelade beloppet. Syftet med bestämmelsen är att det inte längre behöver göras en prövning av anslagssparande kopplat till ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter. Myndigheterna ska därmed kunna räkna med att få disponera detta belopp och med att ett överskjutande belopp dras in. För övriga anslag beslutar regeringen särskilt om hur stort anslagssparande som myndigheten får disponera. Det innebär att regleringen motsvarar vad som i praktiken gäller i dag, nämligen att det framgår av regleringsbrevet hur mycket myndigheten får disponera av ett eventuellt anslagssparande.

Enligt *tredje stycket* ska ett anslagssparande som inte får disponeras föras bort som en indragning om inte regeringen beslutar annat. Hur till räntekontot överförda medel som motsvarar indragningen ska hanteras framgår av kapitalförsörjningsförordningen, vilket anges i 12 §.

I 8 § finns bestämmelser om disposition av anslagssparande från äldre anslag. Dessa bestämmelser överensstämmer med 13 § anslagsförordningen (1996:1189), med en mindre ändring, nämligen att termen ”statsbudget” bytts ut mot ”statens budget” i enlighet med förslaget till reformerad grundlag och därmed i förslaget till ny budgetlag.

I 9 § regleras anslagskredit. I första stycket anges en definition av begreppet anslagskredit. I andra stycket anges hur stor anslagskredit en myndighet har rätt att disponera. Bestämmelserna motsvarar närmast 14 § anslagsförordningen (1996:1189), men definitionen av anslagskredit har formulerats om för att inte behöva hänvisa tillbaka till disponibelt belopp. I andra stycket har storleken på anslagskrediten kopplat till anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter angetts uttryckligen i förordningen för att öka förutsägbarheten. I praktiken brukar myndigheterna få disponera tre procent anslagskredit kopplat till ett förvaltningsanslag, men detta finns inte angivet i regelverket. För övriga anslag gäller motsvarande bestämmelser som i dag, dvs. att regeringen beslutar särskilt om kreditens storlek.

Enligt 10 § ska en myndighet som bedömer att det finns en risk för att myndigheten kommer att överskrida anslaget informera regeringen om det och föreslå nödvändiga åtgärder. Motsvarande bestämmelse finns i 15 § anslagsförordningen (1996:1189). Texten har dock anpassats till vad som gäller i övrigt i avsnittet.

Utnyttjande av anslagsmedel

I avsnittet Utnyttjande av anslagsmedel finns bestämmelser om rättigheter och skyldigheter förknippade med anslag, dvs. till vad och på vilket sätt anslagsmedel får utnyttjas.

11 § om rättigheter och skyldigheter kopplat till anslag överensstämmer med 5 § anslagsförordningen (1996:1189), med uppdatering av paragrafhänvisningen. 12 § överensstämmer helt med 7 § anslagsförordningen (1996:1189).

I 13 § finns en ny bestämmelse som avser utbetalning av bidrag från anslag. Bestämmelsen har tillkommit bl.a. eftersom reglerna om fördelad dispositionsrätt

tagits bort ur anslagsförordningen. Bestämmelsen gäller dock bidragsbetalningar generellt. Syftet med bestämmelsen är att ange en allmän utgångspunkt för när utbetalning av bidrag från anslag ska göras i de fall tidpunkten inte är särskilt reglerad. Begreppet ”i nära anslutning” behöver förtydligas i ESV:s föreskrifter och allmänna råd. Syftet med regleringen är inte att bidragsbetalningar alltid ska göras efter rekvisition. Däremot är det lämpligt att ha en plan över när medlen ska användas hos mottagaren som ledning för utbetalningen, så att inte bidrag betalas ut mycket lång tid i förväg eller att mottagaren måste ligga ute med pengar under lång tid.

Redovisning mot inkomstitlar och anslag

14 § första stycket

Punkt 1 (transfereringar)

Av budgetlagsutredningen framgår att avgränsningen mellan förvaltningsutgifter och transfereringar inte är given och att klargörande därför kan behöva göras i verkställighetsföreskrifter.

Den nuvarande regeln om transfereringar av varor och tjänster bör formuleras om och läggas in under stycket förvaltningsutgifter. Alla transaktioner som kan definieras som transfereringar av varor och tjänster bör inte heller redovisas på kostnadsmässig grund, vilket indirekt framgår av ESV:s nu gällande allmänna råd. Med den nuvarande formuleringen finns det risk att transfereringar i större utsträckning redovisas på en kostnadsmässig grund än vad som varit regeringens avsikt. En kostnadsmässig redovisning bör endast bli aktuell i de fall myndigheten själv anskaffar varor och tjänster. Utgifterna hanteras i sådana fall på samma sätt som förvaltningsutgifter och det finns påtagliga administrativa fördelar med kostnadsmässig redovisning mot anslag.

Punkt 2 (förvaltningsutgifter)

Reglerna motsvarar nuvarande reglering med det undantaget att en ändring har gjorts med anledning av att ”egen verksamhet” benämns ”förvaltningsutgifter” i förslaget till ny budgetlag. Någon ändring i sak är det dock inte fråga om.

Punkt 3 (övriga utgifter)

Enligt punkt 3 ska övriga utgifter redovisas mot anslag det budgetår till vilket utgifterna hänför sig. Av betänkandet om ny budgetlag framgår att det finns kapitaltransaktioner, exempelvis kapitaltillskott till bolag, utlåning och återbetalning av lån som inte kan redovisas på periodiserade grunder. Dessa ska även framöver redovisas på utgifts- eller inkomstmässig grund.

14 § andra stycket (tillgångar som finansieras från anslag)

Den praxis som har utvecklats för hur infrastrukturella tillgångar ska redovisas mot anslag har fastslagits av budgetlagsutredningen. Av betänkandet framgår att det bör regleras i verkställighetsföreskrifter när inkomst- och utgiftsmässig grund för redovisning mot anslag eller inkomstitel ska användas, i den mån det behövs.

Redovisning mot anslag av utgifter för infrastrukturella tillgångar och andra tillgångar som finansieras direkt från anslag bör regleras på förordningsnivå, inte som i dag i föreskrifter. ESV bör dock på motsvarande sätt som i dag reglera i föreskrifter att eventuella framtida utgifter för nedmontering och bortforsling av tillgångar inte ska redovisas mot anslag.

I föreskrifter till detta stycke bör det även tydliggöras att med anskaffningsvärde avses det värde som en pågående anskaffning eller färdigställd tillgång har tagits upp till i balansräkningen. I de fall en tillgång uppförs under flera år ska redovisning mot anslag ske med ett belopp motsvarande bruttoökningen av anskaffningsvärdet under året. En motsvarande formulering finns i budgetlagsutredningens betänkande.

Kommentar till 15 §:

I betänkandet föreslås att skatter och avgifter ska redovisas på intäktsmässig grund medan övriga inkomster ska redovisas på inkomstmässig grund. För bidrag från EU och utdelningar m.m. ska därvid inkomsten anses uppkomma vid samma tidpunkt som betalningen.

En intäktsmässig grund innebär att myndigheter använder samma grund för redovisning mot inkomstitel som i resultaträkningen, vilket innebär att det inte uppkommer några saldon i resultaträkningen. När det gäller avgifter kommer dessa dessutom att redovisas på intäktsmässig grund oberoende av om de ska redovisas mot anslag eller inkomstitel.

15 § första stycket

Punkt 1 (skatter och socialavgifter)

Av nuvarande budgetlag och anslagsförordning framgår att skatter ska redovisas kassamässigt mot inkomstitlar. Riksdagen har dock beslutat att skatter ska redovisas på periodiserad grund på statsbudgeten. Även om respektive inkomstitel är intäktsmässig görs en justering för skillnaden mellan periodiserade skatter och betalningar, vilket medför att skatteinkomster på total nivå är kassamässiga.

Myndigheterna redovisar skatter och socialavgifter kassamässigt mot inkomstitlar under inkomsttyp 9000. Eftersom inkomsttyp 9000 inte finns med på statsbudgeten beslutar ESV om strukturen av inkomstitlar under denna inkomsttyp.

Skatter, socialavgifter och allmän pensionsavgift bör även i fortsättningen redovisas mot inkomsttitel på kassamässig grund på myndighetsnivå. Skatteverket redovisar inte enbart ett kassamässigt utfall mot inkomsttitel utan för skatter (och medel som benämns avgifter men som redovisas som skatter) som redovisas över skattekontot redovisas både debiterade skatter och inbetalningar till skattekontot.

Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten redovisar inkomster av socialavgifter m.m. enligt underlag från Skatteverket, vilket i princip innebär debiterade belopp. För att regelverket ska vara i full överensstämmelse med denna ordning, behöver det innehålla en möjlighet att även föreskriva annan grund för redovisning mot inkomsttitel. Enligt förslaget får ESV föreskriva att redovisning får ske även på annat sätt.

Punkt 2 (avgifter och andra liknande ersättningar)

I motivtexten till budgetlagsutredningens betänkande föreslås att avgifter och andra liknande inkomster ska redovisas på intäktsmässig grund, vilket är en skillnad mot nuvarande principer som är inkomstlös. Vad som avses med andra liknande inkomster bör enligt utredningen regleras i verkställighetsföreskrifter. ESV föreslår att i förordningstexten benämningen andra liknande ersättningar används. Med det kan åsyftas t.ex. försäljningsinkomster, kostnadsersättningar och vissa finansiella ersättningar. Däremot avses inte generellt sådant som redovisas som s.k. andra ersättningar. ESV bör i föreskrifter och allmänna råd tydliggöra vilka ersättningar som ska redovisas på intäktsmässig grund. ESV kan även behöva tydliggöra i föreskrifter och allmänna råd till förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag när intäkten uppstår för vissa avgifter.

Punkt 3 (bidrag och utdelningar)

En majoritet av inkomsterna på statsbudgeten kommer att redovisas på intäktsmässig grund. De inkomster som inte kommer att vara intäktsmässiga enligt det förslag som finns i budgetlagsutredningen är EU-bidrag, utdelningar och s.k. kapitaltransaktioner (t.ex. återbetalning av lån). Eftersom utdelningar kan vara både intäkter och kapitaltransaktioner är det lämpligt att reglera att dessa ska redovisas på kassamässig grund.

Punkt 4 (övriga inkomster)

Av förslaget framgår att övriga inkomster ska redovisas mot inkomsttitel det budgetår till vilket inkomsterna hänförs. De inkomster som kommer att vara inkomstlös är huvudsakligen olika former av kapitaltransaktioner som inte direkt regleras i ovanstående punkter. Det kan exempelvis vara återbetalning av statskapital. Därutöver kan det i undantagsfall även finnas andra inkomster som ska redovisas på inkomstlös grund.

Kommentar till 16 §:

Av budgetlagsutredningens betänkande framgår att redovisning ska göras löpande, vilket överensstämmer med nuvarande principer.

Eftersom redovisning är ett allmänt begrepp som har olika betydelse är det lämpligt att använda ”Redovisning mot anslag och inkomstitlar...”. ESV bör tydliggöra i föreskrifter och allmänna råd att avgifter och andra liknande ersättningar på motsvarande sätt som förvaltningsutgifter inte behöver periodiseras månadsvis, vilket framgår av betänkandet. Det är bokföringsskyldigheten i förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring som kommer att vara utgångspunkten för vad som måste redovisas mot anslag och inkomstitlar löpande. Därutöver behöver ESV tydliggöra i föreskrifter och allmänna råd att vissa inkomster och utgifter behöver redovisas med periodiserade belopp. Det bör endast finnas en skyldighet att periodisera transaktioner och händelser som bokförs löpande om de har en väsentlig påverkan på ett enskilt anslag eller inkomstitel. I en flerfinansierad verksamhet kommer även internredovisningen att kunna ligga till grund för redovisning mot anslag och inkomstitlar, så att redovisningen mot anslag bygger på kostnadsfördelningar och kalkyler i stället för enskilda transaktioner.

Kommentar till 17 §:

Det bör tydliggöras i föreskrifter och allmänna råd att en redovisning mot anslag inte innebär att myndigheter ska särredovisa inkomster under anslag. En s.k. bruttoredovisning mot anslag är även i fortsättningen aktuell endast när regeringen har fattat ett särskilt beslut om detta.

17 § första stycket:

Enligt 3 kap 5 § förslaget till ny budgetlag ska inkomster som till en obestämd del ska täcka utgifter i en viss verksamhet redovisas mot anslag. Med obestämd del avses att det inte finns något ekonomiskt mål utan inkomsterna ska endast bidra till att täcka utgifterna. ESV föreslår att kravet på att redovisa dessa inkomster mot anslag regleras i anslagsförordningen. I föreskrifter och allmänna råd bör ESV tydliggöra vilka inkomster som avses.

17 § andra stycket

Budgetlagsutredningen normerar även den praxis som finns i dag att inkomster som nettoredovisas mot anslag ska redovisas mot anslag på samma grund som gäller för de utgifter som redovisas mot anslaget. Det innebär att den nuvarande regeln i 16 a § anslagsförordningen (1996:1189) inte behöver ändras. Det kan vara lämpligt att ESV tydliggör i föreskrifter och allmänna råd vad som avses med att inkomster ska redovisas på motsvarande sätt som utgifterna, t.ex. om det finns utgifter som redovisas på olika grunder under samma anslag.

Kommentar till 18 §:

Av betänkandet framgår att inkomster med fastställt ekonomiskt mål, dvs. inkomster som helt eller till en bestämd del ska täcka utgifterna i en verksamhet, inte ska redovisas mot inkomsttitel eller anslag, vilket bör regleras i en ny paragraf. Eftersom det i vissa fall inte är möjligt att löpande fastställa exakt vilka inkomster som ska finansiera vilka utgifter kan dessa dock interimistiskt behöva redovisas mot anslag. Det behöver tydliggöras i föreskrifter och allmänna råd att en sådan hantering inte strider mot anslagsförordningen. Däremot är det viktigt att det löpande anslagsutfallet inte blir missvisande.

Åtaganden i den löpande verksamheten

Under rubriken Åtaganden i den löpande verksamheten (19 §) finns det generella bemyndigandet för myndigheter att ingå åtaganden som är nödvändiga för att den löpande verksamheten ska fungera tillfredsställande. Exempel på sådana åtaganden är avtal om anställning av personal, hyra av utrustning och leverans av tjänster och förbrukningsmaterial och liknande. Bestämmelsen har samma lydelse som 19 § anslagsförordningen (1996:1189).

Särskilda åtaganden

Under rubriken Särskilda åtaganden (20 och 21 §§) regleras beställningsbemyndiganden, dvs. ett sådant bemyndigande som en myndighet behöver för att få ingå åtaganden som medför utgifter senare år än innevarande budgetår. Åtagandena kan avse beställning av varor och tjänster eller beslut om bidrag, ersättningar, lån eller liknande.

Bestämmelser om beställningsbemyndigande finns i 20 och 20 a §§ anslagsförordningen (1996:1189). Jämfört med dessa har förslaget till 20 och 21 §§ anslagsförordningen delvis en annan utformning till följd av motsvarande regler i förslaget till ny budgetlag.

I 20 § första stycket har lydelsen ändrats för att stämma bättre överens med lydelsen i förslaget till ny budgetlag. Innebörden är dock densamma, dvs. att myndigheter inte, utan ett särskilt beställningsbemyndigande från regeringen, får ingå sådana åtaganden som innebär utgifter under senare budgetår.

I 6 kap. 1 § andra stycket förslaget till ny budgetlag finns en ny undantagsregel för mindre åtaganden som normalt skulle kräva ett särskilt beställningsbemyndigande. Denna undantagsregel framgår av 20 § andra stycket förslaget till ny

anslagsförordning. Undantagsregeln innebär att en myndighet har rätt att ingå sådana åtaganden som regleras i 20 § upp till högst tio procent av den post åtagandet avser. Eftersom det i förslaget till ny budgetlag även finns en beloppsmässig gräns på anslagsnivå för att regeringen ska kunna tillämpa undantagsregeln (högst 10 miljoner kronor) anges i 20 § andra stycket andra meningen att ”om det *anslag* som åtagandet avser överstiger 100 miljoner kronor gäller dessutom att de totala åtagandena inte får överstiga det belopp som erhålls genom att multiplicera 10 miljoner kronor med summan av de *poster* som myndigheten disponerar av anslaget dividerat med det totala anslaget”. I det fall ett anslag är indelat i flera poster som ställs till olika myndigheters disposition ska myndigheten, förutom den procentuella gränsen, även hålla reda på att den andel myndigheten disponerar av ett anslag som åtagandet avser inte överstiger det belopp som erhålls genom att multiplicera andelen med 10 miljoner kronor. Detta krävs för att försäkra sig om att beloppsgränsen som regeringen måste hålla sig inom inte överskrids.

Den nya regeln ersätter den undantagsregel som finns i 20 a § anslagsförordningen (1996:1189). Till skillnad från bestämmelsen i 20 a § anslagsförordningen (1996:1189) kräver inte den nya undantagsregeln att myndigheten har anslagssparande som täcker åtagandena.

I 21 § förslaget till ny anslagsförordning finns en bestämmelse om redovisning mot den bemyndiganderam som tilldelas den myndighet som får ett särskilt beställningsbemyndigande. I första stycket anges att samtliga åtaganden som medför utgifter under följande budgetår ska redovisas mot bemyndiganderamen. Detta gäller redan i dag, men regleringen finns i ESV:s föreskrifter. I 21 § andra stycket hänvisas till förordningen om årsredovisning och budgetunderlag när det gäller redovisning av ett tilldelat beställningsbemyndigande. Denna bestämmelse finns i dag i 20 § tredje stycket anslagsförordningen (1996:1189).

Tillämpningsföreskrifter

I 22 § anges att ESV har föreskriftsrätt till förordningen. Denna bestämmelse finns i dag i 28 § anslagsförordningen (1996:1189).

4 Kapitalförsörjningsförordning

4.1 Bakgrund

I kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188) finns bestämmelser i anslutning till 7 kap. och 8 kap. 3 och 8–12 §§ förslaget till ny budgetlag (20–23 och 30–34 §§ lagen om statsbudgeten). Kapitalförsörjningsförordningen påverkas av förslaget till ny budgetlag genom att det införs regler för finansiering av aktier och andelar samt utlåning i lagen och genom att det införs ett förbud mot förvärv av aktier och andelar samt mot att göra kapitaltillskott i företag om inte riksdagen godkänt det. I kapitalförsörjningsförordningen finns i dag inga särskilda regler om finansiering av aktier och andelar samt utlåning. Förordningen behöver därför kompletteras med sådana regler. När det gäller förbud mot förvärv av aktier och andelar samt mot att göra kapitaltillskott i företag finns det i dag en motsvarande bestämmelse i 10 a § kapitalförsörjningsförordningen. Med anledning av de begrepp och ordval som görs i förslaget till ny lag anser ESV att bestämmelsen bör formuleras om så att den tydligare kopplar till lagens formulering.

Kapitalförsörjningsförordningen är också i behov av uppdatering när det gäller bestämmelser om lånemodellen. I förordningen finns fortfarande bestämmelser som hänger samman med den ”gamla” lånemodellen som gällde före den 1 juli 2002. ESV lämnar därför även förslag om hur dessa bestämmelser kan uppdateras och utvecklas i enlighet med dagens lånemodell. Ändringarna påverkar 6, 7, 9 och 19 §§ kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

ESV har också sett över strukturen på de förordningarna som ESV har föreskriftsrätt till i syfte att göra regelverket tydligare. Vissa paragrafer eller avsnitt i förordningarna har verket ansett bättre kunna placeras i en annan av de förordningar ESV har föreskriftsrätt till. Av den anledningen föreslår ESV att regleringen i 23 § kapitalförsörjningsförordningen om över- och underskott i avgiftsbelagd verksamhet flyttas till avgiftsförordningen.

I 21–27 §§ anslagsförordningen finns ett avsnitt om ”anslagsmedel och räntekonto”. Räntekontomodellen regleras dock i kapitalförsörjningsförordningen, varför ESV anser att dessa bestämmelser bör flyttas till kapitalförsörjningsförordningen.

Dessutom föreslås mindre justeringar av begrepp och formuleringar i förordningen för att dessa ska stämma överens med de begrepp och formuleringar som används i förslaget till ny budgetlag.

De sammantagna förändringarna, med tillägg och borttagande av paragrafer, gör att ESV föreslår att kapitalförsörjningsförordningen görs om och får en ny struktur. Förordningen innehåller bl.a. olika modeller (lånmodellen och räntekontomodellen), rätt att disponera olika inkomster och ersättningar (försäljningsinkomster respektive andra icke-statliga ersättningar) och regler om avkastningspliktigt kapital. Detta gör att det är lämpligt att dela in kapitalförsörjningsförordningen i kapitel. Det bidrar även till att det i framtiden blir lättare att lägga till eller ta bort bestämmelser. Som alternativ till att indela kapitalförsörjningsförordningen i kapitel skulle förordningen kunna följa den struktur som anges nedan, men med rubriker i stället för kapitel.

4.2 Författningsförslag

Kapitalförsörjningsförordning (2010:000)

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 7 kap. samt 8 kap. 3 och 8–12 §§ budgetlagen (2010:000).

2 § Förordningen gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller dock endast 2 kap. 7 § andra stycket, 6 kap. 1–3 §§ samt 8 kap. 1 och 3 §§.

3 § Förordningen ska tillämpas om inte något annat följer av en annan förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen.

2 kap. Finansiering av anläggningstillgångar

1 § Anläggningstillgångar som används i en myndighets verksamhet ska finansieras med lån i Riksgäldskontoret, om inte annat följer av 3–5 §§.

Regeringen beslutar särskilt om det högsta beloppet för en myndighets lån.

2 § En myndighets samlade lån enligt 1 § får inte väsentligt avvika från motsvarande tillgångars bokförda värden per den 30 juni och per den 31 december.

Riksgäldskontoret ska fastställa ränta och andra lånevillkor på marknadsmässiga grunder.

3 § En anläggningstillgång som används i myndighetens verksamhet får helt eller delvis finansieras med bidrag som mottagits från icke-statliga givare.

4 § En anläggningstillgång får finansieras med sådana försäljningsinkomster som anges i 6 kap 3 §.

5 § En anläggningstillgång får anskaffas genom att en myndighet ingår ett avtal om hyra eller hyrköp (leasing). Ett sådant leasingavtal får dock myndigheten endast ingå om det, sett över hela den ekonomiska livslängden, leder till en lägre kostnad för staten än anskaffning genom köp.

Ett avtal om försäljning och återhyra eller återköp eller andra liknande avtalsformer får endast träffas efter ett särskilt bemyndigande av regeringen. Detta krävs även för leasingavtal där hyra eller andra avgifter betalas i eller baseras på annan än svensk valuta.

6 § En infrastrukturell anläggningstillgång ska finansieras med anslag eller med sådana försäljningsinkomster som anges i 6 kap 3 §.

3 kap. Finansiering av aktier och andelar samt utlåning

1 § En myndighet får inte utan regeringens medgivande förvärva aktier eller andelar i ett företag, göra kapitaltillskott eller på annat sätt öka statens röst- eller ägarandel i ett företag.

Har myndigheten fått ett medgivande att göra förvärv, tillskott eller motsvarande enligt första stycket, ska förvärvet finansieras med anslag.

2 § Utlåning ska finansieras med anslag om regeringen inte har beslutat annat.

4 kap. Rörelsekapital och deponerade medel

1 § Rörelsekapital får finansieras med kredit på räntekonto eller med annan kredit i Riksgäldskontoret.

Riksgäldskontoret ska fastställa ränta och andra kreditvillkor på marknadsmässiga grunder.

2 § Regeringen beslutar särskilt om det högsta beloppet för en myndighets krediter.

3 § En myndighet som har tilldelats ett räntekonto i Riksgäldskontoret, ska använda detta för de likvida medel myndigheten disponerar i sin verksamhet.

Efter ett särskilt beslut av regeringen får även ett annat konto i Riksgäldskontoret användas.

4 § Medel som deponerats hos en myndighet ska, om inte särskilda skäl talar mot det, sättas in på myndighetens räntekonto i Riksgäldskontoret och räntan tillgodoräknas deponenten.

5 kap. Anslagsmedel och räntekonto

1 § Anslagsmedel som ska föras till en myndighets räntekonto en viss månad, ska vara insatta på kontot den 25 i den månaden.

Överföringar till eller från en myndighets räntekonto ska verkställas av Riksgäldskontoret.

2 § Har en myndighet under löpande budgetår tilldelats ytterligare medel på ett anslag som ska föras till räntekontot ska Riksgäldskontoret, om inte regeringen har beslutat något annat, föra beloppet till myndighetens räntekonto jämnt fördelat på de betalningstillfällen som återstår under budgetåret.

Har regeringen särskilt beslutat om en indragning av anslagsbelopp, som har förts till myndighetens räntekonto, ska det belopp som återstår att föra till myndighetens räntekonto under budgetåret reduceras på motsvarande sätt som i första stycket. Om indragningen av anslagsbelopp överstiger de överföringar som återstår under budgetåret ska återbetalning göras enligt 3 §.

3 § En myndighet som tilldelats anslagsbelopp som inte får disponeras följande budgetår ska, om medlen förts till myndighetens räntekonto, återföra beloppet jämte ränta från årsskiftet till dagen för återbetalning. Beloppet ska föras över till statens centralkonto i Riksbanken snarast efter det att beslut om indragning av anslagsbelopp finns registrerat i informationssystemet Hermes.

4 § En myndighet som tar emot inkomster som den inte får disponera, ska föra medlen direkt till statens centralkonto i Riksbanken. Om inkomsterna är av mindre omfattning får medlen i stället sättas in på myndighetens räntekonto i Riksgäldskontoret för att senast vid budgetårets utgång föras över till statens centralkonto i Riksbanken.

5 § I fråga om anslagsmedel som inte ska föras till en myndighets räntekonto får den myndighet som disponerar anslaget utnyttja statens centralkonto i Riksbanken för betalningarna.

6 kap. Disposition av försäljningsinkomster

1 § Bestämmelserna i 2–6 §§ gäller inte inkomster från försäljning av frivilligt efterfrågade varor som staten tillhandahåller som ett led i avgiftsbelagd verksamhet. Bestämmelser om sådana inkomster finns i avgiftsförordningen (1992:191).

2 § Har regeringen beslutat om försäljning av egendom som en myndighet förvaltar, ska myndigheten redovisa inkomsten mot en inkomstitel på statsbudgeten, om inte regeringen bestämmer annat.

I 3–6 §§ anges hur en myndighet får disponera inkomsten i de fall den själv har beslutat om försäljningen.

3 § Har egendomen använts i en verksamhet för vilken regeringen har meddelat en *investeringsplan*, får myndigheten disponera inkomsten för att finansiera investeringar som ingår i planen.

Bestämmelser om disposition av inkomst från försäljning av egendom som inte använts i en sådan verksamhet finns i 4–6 §§.

4 § Har egendomen finansierats med *lån* ska låneskulden regleras. Ett överskott får disponeras av myndigheten i den verksamhet där den försålda egendomen har använts.

Har fast egendom eller aktier sålts ska dock ett eventuellt överskott redovisas mot en inkomstitel.

5 § Har egendomen finansierats med *anslag*, ska den del av inkomsten som motsvarar tillgångens bokförda värde betalas till statens centralkonto i Riksbanken och redovisas mot en inkomstitel. Ett eventuellt överskott får disponeras av myndigheten i den verksamhet där den försålda egendomen har använts.

Har försäljning skett av invärderad egendom som används i verksamheten, får myndigheten disponera hela inkomsten i den verksamhet där den försålda egendomen har använts.

Har fast egendom eller aktier sålts ska dock inkomsten redovisas mot en inkomstitel.

6 § Har egendomen finansierats *på annat sätt* än med anslag eller med lån, får myndigheten disponera inkomsten i den verksamhet där den försålda egendomen har använts.

7 § Bestämmelser om när egendom får säljas finns i förordningen (1996:1190) om överlåtelse av statens fasta egendom och i förordningen (1996:1191) om överlåtelse av statens lösa egendom.

7 kap. Disposition av andra icke-statliga medel

1 § En myndighet får ta emot och disponera icke-statliga medel endast om

1. inkomsten är av tillfällig natur eller mindre omfattning, och
2. inkomsten inte rubbar förtroendet för myndighetens opartiskhet i myndighetsutövningen eller annars skadar myndighetens anseende.

En myndighet får inte träffa ett avtal som innebär att myndigheten tar emot medel som avses i första stycket, om avtalet medför ett ökat behov för myndigheten av medel från statens budget eller att högre avgifter måste tas ut i avgiftsfinansierad verksamhet.

Första och andra styckena gäller inte i de fall rätten för en myndighet att ta emot och disponera icke-statliga medel regleras på annat sätt.

8 kap. Avkastningspliktigt kapital

1 § Regeringen fastställer varje år det avkastningskrav (statens avkastningsränta) som ska gälla för avkastningspliktigt kapital.

2 § En myndighet som disponerar ett avkastningspliktigt kapital ska, sedan årsbokslutet färdigställts, betala in ett belopp som motsvarar avkastningskravet till statens centralkonto i Riksbanken och redovisa beloppet mot inkomsttitel.

Kan avkastningskravet inte tillgodoses, ska motsvarande belopp redovisas inom linjen i myndighetens balansräkning. Ett eventuellt ackumulerat belopp ska också redovisas.

I de belopp som avses i första och andra styckena ska ränta ingå, beräknad enligt statens avkastningsränta, från och med det nya räkenskapsårets början till dess betalning sker till statens centralkonto i Riksbanken.

3 § Regeringen beslutar om reglering av kapitalförluster som kan kräva nedskrivning av ett avkastningspliktigt statskapital. Sådana kapitalförluster ska anmälas till regeringen så snart som möjligt, dock senast i myndighetens budgetunderlag.

9 kap. Tillämpningsföreskrifter

1 § Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna förordning. Föreskrifter för tillämpningen av 2 kap. 1–2 §§, 4 kap. 1, 3 och 4 §§ samt 5 kap. får dock meddelas först efter att samråd har skett med Riksgäldskontoret.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

4.3 Författningskommentarer

I detta avsnitt finns kommentarer i anslutning till respektive kapitel i förslaget till ny kapitalförsörjningsförordning. I kommentarerna anges även var motsvarande bestämmelse regleras i dag. Vid hänvisning mellan förslaget till ny kapitalförsörjningsförordning och dagens kapitalförsörjningsförordning anges dagens kapitalförsörjningsförordning med SFS-nummer (1996:1188) och förslaget till ny kapitalförsörjningsförordning utan SFS-nummer.

Inledande bestämmelser

I första kapitlet Inledande bestämmelser finns hänvisning till de paragrafer i budgetlagen som förordningen ansluter till. Dessutom finns uppgift om vilka som ska tillämpa förordningen och vilka bestämmelser som gäller för affärsverk. I kapitlet anges även att förordningens bestämmelser ska tillämpas om inte något annat följer av annan förordning eller särskilt beslut av regeringen.

Innehållet i kapitlet överensstämmer med 1–3 §§ kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188), men med en uppdatering av hänvisning till förslaget till ny budgetlag och ny paragrafstruktur i förordningen.

Finansiering av anläggningstillgångar

I andra kapitlet regleras lånemodellen och undantag från den samt särskilda bestämmelser om finansiering av anskaffning av anläggningstillgångar. I kapitlet finns även bestämmelser om leasing.

I 1 § första stycket anges att anläggningstillgångar som används i en myndighets verksamhet ska finansieras med lån i Riksgäldskontoret. En motsvarighet till bestämmelsen finns i dag i 5 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). Enligt andra stycket anger regeringen det högsta beloppet för en myndighets lån. En motsvarighet till bestämmelsen finns i 4 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

Vid vilket tidpunkter avstämning ska ske mellan lån och tillgångarnas bokförda värde samt bestämmelser om ränta och lånevillkor framgår av 2 §. Bestämmelsen motsvarar 6 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). I jämförelse med 6 § har dock bestämmelsen uppdaterats med avseende på lånemodellens utformning efter den 1 juli 2002.

Att anläggningstillgångar får finansieras med bidrag framgår av 3 §. En motsvarighet till bestämmelsen finns i 7 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

Bestämmelsen har dock ändrats på så sätt att det ska vara möjligt för myndigheterna att få delfinansiera en anskaffning av en anläggningstillgång med lån. En myndighet behöver inte längre, om den inte vill, ta lån för hela anskaffningsvärdet om bidragen inte motsvarar hela beloppet.

Att anläggningstillgångar får finansieras med försäljningsinkomster regleras i 4 §. Den bestämmelsen överensstämmer med 8 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188) och har endast uppdaterats med avseende på paragrafhänvisningen.

Bestämmelser om leasing finns i 5 § och motsvarar ordagrant 12 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

Att infrastrukturella anläggningstillgångar ska finansieras med anslag anges i 6 §. Den bestämmelsen motsvarar 10 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188) och har endast uppdaterats med avseende på paragrafhänvisningen.

Finansiering av aktier och andelar samt utlåning

I tredje kapitlet finns bestämmelser om finansiering av anskaffning av aktier och andelar samt myndigheters utlåning.

I 1 § första stycket finns motsvarande bestämmelse som i 10 a § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). Den är dock delvis omskriven för att begreppen ska stämma överens med formuleringen i 8 kap. 3 § första stycket förslaget till ny budgetlag. Omskrivningen innebär dock ingen förändring i sak. I andra stycket anges att aktier och andelar samt kapitaltillskott ska finansieras med anslag. Denna bestämmelse är ny och följer av motsvarande regler i 7 kap. 2 § förslaget till ny budgetlag.

Enligt 2 § ska myndigheters utlåningsverksamhet finansieras med anslag om inte regeringen särskilt har beslutat om finansiering på annat sätt. Regeringen kan, enligt förslaget till ny budgetlag, besluta om att utlåning ska finansieras med lån om den förväntade förlusten är låg. Bestämmelsen är ny och ansluter till 7 kap. 3 § förslaget till ny budgetlag.

Rörelsekapital och deponerade medel

I fjärde kapitlet finns bestämmelser om finansiering av rörelsekapital samt hantering av likvida medel och deponerade medel. Motsvarande bestämmelser finns i dag i 4, 11, 13 och 15 §§ kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

I 1 § anges att rörelsekapital får finansieras med kredit på räntekonto eller annan kredit i Riksgäldskontoret. Bestämmelsen överensstämmer med 11 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). I 2 § anges att regeringen beslutar om det högsta beloppet för myndighetens krediter. Denna bestämmelse finns i 4 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). Av 3 § följer att myndigheter som tilldelats räntekonto ska använda detta för de likvida medel som myndigheten disponerar i verksamheten, vilket motsvarar 13 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). Bestämmelsen i 4 § gäller medel som deponerats hos en myndighet. Bestämmelsen har samma lydelse som 15 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

Anslagsmedel och räntekonto

I femte kapitlet finns bestämmelser om anslagsmedel och räntekonton. Dessa bestämmelser finns i dag i 21–27 §§ anslagsförordningen (1996:1189).

Bestämmelserna har uppdaterats i samband med att de flyttats över till kapitalförsörjningsförordningen. Det har dock inte skett någon förändring i sak. Begreppet ”betalning” har bytts ut mot ”överföring” när det gäller att flytta medel mellan staten centralkonto i Riksbanken och räntekontot. Regleringen i 21 § anslagsförordningen (1996:1189) har tagits bort eftersom ESV anser att den bestämmelsen täcks av nuvarande 22 § (vilket motsvaras av 1 § i detta förslag). Även regleringen i 23 § anslagsförordningen (1996:1189) har tagits bort eftersom den behandlar fördelad dispositionsrätt till anslag, ett system som inte används längre, varför bestämmelsen är obsolet.

Kapitlet får efter överflyttning och omflyttning följande struktur:

- I 1 § regleras Riksgäldskontorets uppgift att föra över anslagsmedel till och från räntekontot.
- I 2 § finns bestämmelser om hur tilläggsanslag och indragningar under löpande budgetår ska föras till respektive föras bort från räntekontot.
- I 3 § finns regler om betalning från räntekontot i samband med indragning av anslagssparande som en myndighet inte får disponera.
- Av 4 § framgår hur inkomster som en myndighet inte får disponera ska hanteras.

- I 5 § anges i vilka fall en myndighet får använda statens centralkonto i Riksbanken för betalningar.

Disposition av försäljningsinkomster

I sjätte kapitlet finns bestämmelser om i vilka fall och för vilken verksamhet myndigheter har rätt att disponera försäljningsinkomster. Bestämmelserna i 1–7 §§ överensstämmer i all väsentlighet med 16–22 §§ kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). Några mindre anpassningar och justeringar har dock gjorts. Paragrafhänvisningarna har uppdaterats och i 1 § har hänvisningen till avgiftsförordningen förtydligats. I 4 § har bestämmelsen uppdaterats för att överensstämma med lånemodellens utformning efter den 1 juli 2002.

Disposition av andra icke-statliga medel

I sjunde kapitlet regleras myndigheters rätt att disponera icke-statliga medel. Regleringen gäller sådana medel som inte regleras i annan ordning, t.ex. sponsring, ersättning för rättegångskostnader, försäkringsersättning, ersättning för skada och andra kostnadsersättningar. Bestämmelsen överensstämmer med den som finns i 15 a § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188). Bestämmelsen i 15 a § fjärde stycket har dock tagits bort eftersom det framgår av 3 § att regeringen kan besluta annat.

Avkastningspliktigt kapital

I åttonde kapitlet regleras avkastningspliktigt kapital. Bestämmelserna i 1–3 §§ överensstämmer i princip med 24–26 §§ kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

Tillämpningsföreskrifter

I nionde kapitlet anges att ESV har föreskriftsrätt till förordningen. I vissa fall ska dock ESV samråda med Riksgäldskontoret innan beslut om ny föreskrift fattas. Denna bestämmelse finns i 27 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).

5 Avgiftsförordning (1992:191)

5.1 Bakgrund

I avgiftsförordningen finns bestämmelser i anslutning till 3 kap. 3, 5 och 6 §§ förslaget till ny budgetlag (17–19 §§ lagen om statsbudgeten) som reglerar i vilka fall inkomster ska redovisas vid sidan av statsbudgeten eller netto mot anslag. Reglerna i förslaget till ny budgetlag påverkar inte formuleringarna i avgiftsförordningen. Den enda anpassning som görs i avgiftsförordningen till följd av förslaget om ny budgetlag är genom ändring av hänvisningen till budgetlagen i 1 §.

I övrigt föreslår ESV att avgiftsförordningen ändras i syfte att uppdatera, förtydliga och i viss mån utveckla regelverket. I 4 § föreslås ändringar med anledning av ny lagstiftning och beslut om att upphäva tjänsteexportförordningen. I 5 § förtydligas innebörden av det ekonomiska målet för avgifter som tas ut med stöd av 4 § utom tjänsteexport. I 10, 17, 18 och 20 §§ lämnar ESV förslag till uppräkningsklasser och reglerade avgiftsnivåer. ESV föreslår vidare att nuvarande bestämmelse i 23 § kapitalförsörjningsförordningen flyttas till en ny paragraf, 25 a §, i avgiftsförordningen. Slutligen föreslår ESV att beloppsnivån för att en myndighet ska kunna underlåta att driva in en fordring höjs, vilket regleras i 30 a §.

5.2 Ändringsförslag

ESV föreslår att:

- 1, 4, 5, 10, 17, 18, 20 och 30 a §§ avgiftsförordningen (1992:191) ska ha följande lydelse, samt
- att det införs en ny paragraf, 25 a §, i avgiftsförordningen (1992:191) av följande lydelse.

I det avsnitt i förordningen som behandlar avgifter för kopior, bevis och registerutdrag m.m. (15–24 §§) omfattar förslaget till ändringar endast uppdatering av avgiftsnivåer som är beräknade med ledning av tidsåtgång. ESV anser att de avgifter och principer för uttag av avgifter som regleras i detta avsnitt bör utredas i särskild ordning, mot bakgrund av diskussioner och utredningar om i vilken utsträckning och enligt vilka principer myndigheter ska vara skyldiga att tillhandahålla information i elektronisk form.

1 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 17–19 §§ lagen (1996:1059) om statsbudgeten.	I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 3 kap. 3, 5 och 6 §§ budgetlagen (2010:000).

Kommentar: Hänvisningen till budgetlagen i 1 § anpassas till att avse den nya lagen.

4 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
En myndighet får, om det är förenligt med myndighetens uppgift enligt lag, instruktion eller annan förordning, mot avgift tillhandahålla: 1. tidskrifter och andra publikationer, 2. informations- och kursmaterial, 3. konferenser och kurser, 4. rådgivning och annan liknande service, 5. lokaler, 6. utrustning, 7. offentlig inköps- och resurssamordning, 8. tjänsteexport, 9. automatisk databehandlingsinformation i annan form än utskrift, 10. upplysningar per telefon, om den service myndigheten därmed tillhandahåller går utöver myndighetens serviceskyldighet enligt sekretesslagen (1980:100) och förvaltningslagen (1986:223).	En myndighet får, om det är förenligt med myndighetens uppgift enligt lag, instruktion eller annan förordning, mot avgift tillhandahålla: 1. tidskrifter och andra publikationer, 2. informations- och kursmaterial, 3. konferenser och kurser, 4. rådgivning och annan liknande service, 5. lokaler, 6. utrustning, 7. offentlig inköps- och resurssamordning, 8. automatisk databehandlingsinformation i annan form än utskrift, 9. upplysningar per telefon, om den service myndigheten därmed tillhandahåller går utöver myndighetens serviceskyldighet enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och förvaltningslagen (1986:223), 10. tjänsteexport.

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning.

Beträffande tjänsteexport finns ytterligare bestämmelser i tjänsteexportförordningen (1992:192).

Kommentar: Sekretesslagen har ersatts med en ny lag, offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), som innehåller bestämmelser om myndigheters och vissa andra organs handläggning vid registrering, utlämnande och övrig hantering av allmänna handlingar.

Enligt förordningen (2010:410) om ändring i tjänsteexportförordningen (1992:192) kommer förordningen att upphöra att gälla vid utgången av september månad 2010. Av den anledningen föreslår ESV att hänvisningen till tjänsteexportförordningen i tredje stycket tas bort. Vidare har numreringen av punkterna 8–10 ändrats i och med att tjänsteexport har flyttats från punkt 8 till punkt 10 på grund av ändrat ekonomiskt mål för tjänsteexport. Se 5 §.

5 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Om inget annat ekonomiskt mål för verksamheten beslutats, <i>skall</i> avgifter beräknas så att full kostnadstäckning uppnås.	Om inget annat ekonomiskt mål för verksamheten beslutats, <i>ska</i> avgifter beräknas så att full kostnadstäckning uppnås.
För avgifter som tas ut enligt 4 § får myndigheten själv, <i>inom ramen för</i> full kostnadstäckning, besluta om grunderna för avgiftssättningen, om inte regeringen har beslutat något annat.	För avgifter som tas ut enligt 4 § <i>första stycket 1–9</i> får myndigheten själv, <i>upp till</i> full kostnadstäckning, besluta om grunderna för avgiftssättningen, om inte regeringen har beslutat något annat.

Kommentar: För att förtydliga begreppet ”inom ramen för full kostnadstäckning” i 5 § andra stycket avgiftsförordningen föreslår ESV att begreppet ändras till ”upp till full kostnadstäckning”. Förslaget innebär ingen ändring i sak.

I tjänsteexportförordningen regleras att det ekonomiska målet för tjänsteexport ska vara krav på lönsamhet. När tjänsteexportförordningen upphävs innebär det att denna verksamhet inte längre regleras särskilt. Det ekonomiska målet för tjänsteexport föreslås därför i stället vara full kostnadstäckning, om inte regeringen beslutar något annat. Detta innebär att full kostnadstäckning även ska gälla om myndigheten saknar särskilt bemyndigande och därför kan bedriva tjänsteexport med stöd av det generella bemyndigandet i 4 § avgiftsförordningen. Eftersom det ekonomiska målet för övrig avgiftsbelagd verksamhet som bedrivs med stöd av 4 § avgiftsförordningen är inom ramen för/upp till full kostnadstäckning omfattar bestämmelsen i 5 § andra stycket inte 4 § punkt 10 tjänsteexport.

10 §

Nuvarande lydelse		Föreslagen lydelse	
Föreskrivna avgiftsklasser motsvarar följande belopp:		Föreskrivna avgiftsklasser motsvarar följande belopp:	
Avgiftsklass	Avgift kronor	Avgiftsklass	Avgift kronor
1	220	1	250
2	600	2	700
3	1 200	3	1 350
4	2 000	4	2 300
5	3 200	5	3 700
6	5 000	6	5 700
7	7 400	7	8 500
8	11 100	8	12 700
9	16 500	9	19 000
10	33 000	10	38 000

Kommentar: De olika avgiftsklasser som anges i detta avsnitt motsvarar handläggning av ärenden med olika tidsåtgång. De nuvarande avgiftsklasserna har inte ändrats sedan den 1 juli 2005. ESV föreslår att avgiftsklasserna räknas upp med ledning av löneutvecklingen m.m. i staten sedan nivåerna senast justerades. (Se även ESV 2009:13)

17 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Avgiften för avskrift av allmän handling enligt 15 § 1 eller för utskrift av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 90 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme.	Avgiften för avskrift av allmän handling enligt 15 § 1 eller för utskrift av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme.
Avgiften för kopia av videobandsupptagning enligt 15 § 3 är 600 kronor per band.	
Avgiften för kopia av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 120 kronor per band.	

Kommentar: ESV föreslår att avgiften för avskrift eller utskrift enligt 17 § första stycket höjs från 90 kronor till 125 kronor per påbörjad kvart, med samma motiv som ligger bakom förslag till uppräkningsen av avgiftsklasserna i 10 §. Avgiften har inte ändrats sedan den 1 juli 1995. (Se även ESV 2009:13)

18 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Om en myndighet enligt en särskild föreskrift <i>skall</i> framställa bestyrkta avskrifter eller kopior av handlingar som getts in, <i>skall</i> avgift tas ut med 90 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme för framställningen av avskrift och med 2 kronor för varje framställd kopia, dock lägst 50 kronor.	Om en myndighet enligt en särskild föreskrift <i>ska</i> framställa bestyrkta avskrifter eller kopior av handlingar som getts in, <i>ska</i> avgift tas ut med 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme för framställningen av avskrift och med 2 kronor för varje framställd kopia, dock lägst 50 kronor.

Kommentar: ESV föreslår att avgiften för bestyrkta avskrifter enligt 18 § höjs från 90 kronor till 125 kronor per påbörjad kvart med samma motiv som ligger bakom förslaget till uppräkningsen av avgiftsklasserna i 10 §. Avgiften har inte ändrats sedan den 1 juli 1995. (Se även ESV 2009:13)

20 §

Nuvarande lydelse		Föreslagen lydelse	
När det är särskilt föreskrivet att avgift för bevis eller registerutdrag <i>skall</i> tas ut efter viss avgiftsklass i denna förordning gäller följande belopp:		När det är särskilt föreskrivet att avgift för bevis eller registerutdrag <i>ska</i> tas ut efter viss avgiftsklass i denna förordning gäller följande belopp:	
Avgiftsklass	Avgift kronor	Avgiftsklass	Avgift kronor
A	160	A	180
B	320	B	360
C	690	C	800

Kommentar: ESV föreslår att avgiftsbeloppen höjs med samma procentsats och av samma skäl som avgifterna i 10 §. Avgiftsbeloppen har inte ändrats sedan den 1 juli 2005. (Se även ESV 2009:13)

25 a §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
	<p><i>En myndighet som får disponera inkomster från en avgiftsbelagd verksamhet ska balansera räkenskapsårets resultat i ny räkning.</i></p> <p><i>Uppgår det ackumulerade överskottet till mer än 10 procent av den avgiftsbelagda verksamhetens omsättning under räkenskapsåret, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur hela överskottet ska disponeras.</i></p> <p><i>Har det uppkommit ett underskott i en avgiftsbelagd verksamhet som inte täcks av ett balanserat överskott från tidigare räkenskapsår, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur underskottet ska täckas.</i></p>

Kommentar: Ändringen innebär att den bestämmelse som i dag finns i 23 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188) flyttas till avgiftsförordningen och placeras under rubriken ”Rätten att disponera avgiftsinkomster”. Bestämmelsen reglerar rätten att disponera överskott i avgiftsbelagd verksamhet och hur myndigheterna ska förfara om det uppstår överskott på mer än tio procent eller underskott som inte täcks av balanserat resultat. Bestämmelsen kan anses ha en naturlig koppling till avgiftsförordningen. ESV anser att det finns skäl att tydliggöra innebörden av bestämmelsen, men detta kan lämpligen göras genom mer utförliga föreskrifter och allmänna råd. Bestämmelsen flyttas därmed över från kapitalförsörjningsförordningen.

30 a §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<i>Indrivning</i>	<i>Indrivning</i>
Indrivning <i>skall</i> begäras för en avgift som inte har betalats in i rätt tid. Indrivning behöver dock inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.	Indrivning <i>ska</i> begäras för en avgift som inte har betalats in i rätt tid. Indrivning <i>av avgifter som tas ut med stöd av 9–24 §§</i> behöver dock inte begäras för en fordran som understiger 500 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.
Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala avgiften.	

Kommentar: Bestämmelsen omfattar endast ansökningsavgifter (9–14 §§) samt avgifter för kopior, bevis och registerutdrag m.m. (15–24 §§). Övriga avgifter omfattas av bestämmelserna i antingen förordningen (1993:1138) om hantering av statliga fordringar eller lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar.

Ansökningsavgifter betalas som regel innan ansökan prövas, varför indrivning i princip bara kan bli aktuell om avgiften faktureras. Fakturering förekommer i vissa fall när ett ärende är av särskilt brådskande natur. När det gäller avgifter för kopior,

bevis och registerutdrag m.m. uppgår avgiften sällan till något större belopp, varför kostnaden för indrivning kan bli orimligt hög i förhållande till fordringens belopp. Av det skälet föreslår ESV att beloppsgränsen i första stycket höjs från 100 kronor till 500 kronor. Den relativt sett kraftiga höjningen motiveras av att ESV anser att hänsyn bör tas till myndigheternas kostnader för att hantera en faktura inklusive betalningsbevakning och indrivningsåtgärder. Beloppsgränsen gäller dock inte om indrivning krävs från allmän synpunkt, t.ex. ett rättsäkerhetsperspektiv.

6 Donationsförordning (1998:140)

6.1 Bakgrund

Enligt ESV:s bedömning föranleder budgetlagsutredningens förslag inga ändringar i donationsförordningen. I 8 kap. 3 § andra stycket förslaget till ny budgetlag införs en ny bestämmelse som innebär att regeringen har rätt att förvärva aktier och andelar i företag som ett led i förvaltning av egendom som tillfallit staten genom testamente eller gåva. Regler om förvaltning av en donation och placering av donationsmedel finns i 8–14 §§ donationsförordningen. ESV ser inga skäl att ändra dessa bestämmelser med anledning av tillägget i förslaget till ny budgetlag.

I 1 § andra stycket donationsförordningen finns en bestämmelse som är obsolet. ESV föreslår att denna bestämmelse tas bort.

6.2 Ändringsförslag

ESV föreslår att 1 § donationsförordningen (1998:140) ska ha följande lydelse:

1 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Förordningen gäller för myndigheter under regeringen och innehåller bestämmelser om mottagande och förvaltning av donationer samt om åtagande att förvalta en stiftelse.	
<i>Den gäller dock inte för domkapitlen och Domkyrkorådet i Lund.</i>	

Kommentar: Andra stycket har blivit kvar från den tid då Sverige hade statskyrka. Sedan kyrkan skiljdes från staten är andra stycket obsolet, eftersom domkapitlen och Domkyrkorådet inte är myndigheter under regeringen. ESV föreslår att stycket stryks.

7 Förordning (2002:831) om myndigheters rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt

7.1 Bakgrund

Enligt ESV:s bedömning påverkar budgetlagsutredningens förslag förordningen om myndigheters rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt endast på så sätt att begreppet avräkning byts ut mot redovisning mot inkomstitel.

Vid kontakter med Skatteverket har det visat sig att 8 § förordningen har kommit att tolkas på ett sätt som gör att utbetalning av de belopp myndigheterna begär kompensation för endast kan göras under viss begränsade tider. Detta är inte syftet med bestämmelsen varför ESV föreslår en ny lydelse av 8 §.

7.2 Ändringsförslag

ESV föreslår att 8 och 9 §§ samt rubriken närmast före 7 § förordningen (2002:831) om myndigheters rätt till kompensation för ingående mervärdesskatt ska ha följande lydelse:

Rubrik närmast före 7 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Rekvision och <i>avräkning</i>	Rekvision och <i>redovisning mot inkomstitel</i>

Kommentar: Förslaget är en anpassning till budgetlagsutredningens förslag om att byta ordet avräkning till redovisning.

8 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<i>En myndighet som senast den tionde dagen i månaden lämnar en rekvisition till Skatteverket skall få det rekvirerade beloppet senast den tjugonde dagen i samma månad.</i>	<i>Skatteverket ska betala ut det rekvirerade beloppet inom 10 dagar från det att rekvisitionen inkommit till myndigheten.</i>

Kommentar: Skatteverket har tolkat bestämmelsen som att utbetalning av rekvisitioner från myndigheter endast ska göras mellan den 10 och 20 i varje månad. Resten av tiden är Skatteverkets system för utbetalning av rekvirerade belopp stängt. Det har förekommit fall då en rekvisitionsblankett har kommit fel med posten och inte kommit rätt avdelning på Skatteverket tillhanda förrän efter den 20 i månaden. Utbetalningen har därmed inte kunnat göras förrän den 10 i nästkommande månad.

Syftet med bestämmelsen är framförallt att tillse en skyndsam hantering av rekvisitionerna hos Skatteverket.

Att myndigheterna ska skicka in rekvisitionsblankett så snart som möjligt efter månadens utgång följer av allmänna principer om god likviditetshandling och incitamenten med räntekontomodellen samt av 7 § samma förordning. Av den anledningen torde de flesta rekvisitionsblanketterna även fortsättningsvis inkomma i början av månaden, även om det inte står att blanketten ska skickas senast den 10 i månaden. Skatteverkets hantering bedöms därmed inte komma att påverkas nämnvärt, utan förändringen i förordningstexten öppnar endast för möjligheten att även skyndsamt kunna hantera rekvisitioner som inkommer till Skatteverket efter den 20 i månaden.

Förslaget har stämts av med Skatteverket.

9 §

Nuvarande lydelse	Förslagen lydelse
Skatteverket <i>skall avräkna</i> det rekvirerade beloppet mot inkomstiteln Mervärdesskatt när verket betalar ut det till myndigheten.	Skatteverket <i>ska redovisa</i> det rekvirerade beloppet mot inkomstiteln Mervärdesskatt när verket betalar ut det till myndigheten.

Kommentar: Förslaget är en anpassning till budgetlagsutredningens förslag om att byta ordet avräkning till redovisning.

8 Förrdrning (1996:1191) om överlåtelse av statens lösa egendom

8.1 Bakgrund

I förrdrningen om överlåtelse av statens lösa egendom finns bestämmelser i anslutning till 8 kap. 4, 6 och 7 §§ förslaget till ny budgetlag (26, 28 och 29 §§ lagen om statsbudgeten) som reglerar försäljning av aktier och andelar samt försäljning av annan lös egendom. Dessutom föreskrivs att försäljningen ska göras affärsmässigt. Enligt ESV:s bedömning föranleder den föreslagna regleringen ingen ändring i förrdrningen om överlåtelse av statens lösa egendom, utöver hänvisning till den nya lagen. Dessutom, när det gäller försäljning av aktier och andelar, regleras i nuvarande förrdrning endast försäljning av aktier. ESV föreslår därför att förrdrningstexten kompletteras så att bestämmelsen även avser andelar i företag.

ESV föreslår även att verket ges föreskriftsrätt till förrdrningen eftersom ESV bedömer att det finns vissa frågor i anslutning till förrdrningen som skulle behöva förtydligas i föreskrifter och allmänna råd. Sådana frågor är t.ex. förtydligande av gränsdragningen mellan denna förrdrning och andra förrdrningar som avgiftsförrdrningen och kapitalförrdrningsförrdrningen, förtydligande beträffande förutsättningar för försäljning samt vad som avses med affärsmässighet.

I övrigt föreslår ESV att 5 § tredje stycket tas bort eftersom bestämmelsen är obsolet. Dessutom lämnar ESV förslag på ett förtydligande i 4 § och en språkmässig justering i 5 §.

8.2 Ändringsförslag

ESV föreslår att:

- 1, 4 och 5 §§ förrdrningen (1996:1191) om överlåtelse av statens lösa egendom ska ha följande lydelse, samt
- att det införs en ny paragraf, 9 §, i förrdrningen (1996:1191) om överlåtelse av statens lösa egendom av följande lydelse.

1 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 26, 28 och 29 §§ lagen (1996:1059) om statsbudgeten.	I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 8 kap. 4, 6 och 7 §§ budgetlagen (2010:000).

Kommentar: Hänvisningen till budgetlagen i 1 § anpassas till att avse den nya lagen.

4 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Förordningen gäller inte försäljning av frivilligt efterfrågade varor som staten tillhandahåller, <i>om inkomsterna helt eller delvis skall täcka statens kostnader för verksamheten.</i>	Förordningen gäller inte försäljning av frivilligt efterfrågade varor som staten tillhandahåller <i>som ett led i avgiftsbelagd verksamhet. Bestämmelser om detta finns i avgiftsförordningen (1992:191).</i>
Förordningen gäller inte heller försäljning som är förenad med rätt till hyra och återköp (leasing) och liknande förfarande. Bestämmelser om detta finns i 12 § kapitalförsörjningsförordningen (1996:1188).	Förordningen gäller inte heller försäljning som är förenad med rätt till hyra och återköp (leasing) och liknande förfarande. Bestämmelser om detta finns i 2 kap. 5 § kapitalförsörjningsförordningen (2010:000).
I förordningen (1996:1190) om överlåtelse av staten tillhörig fast egendom, m.m. finns bestämmelser om upplåtelse av tomträtt samt överlåtelse av tomträtt och sådan byggnad som är lös egendom.	

Kommentar: I syfte att förtydliga bestämmelsen ändras första stycket till att direkt hänvisa till avgiftsförordningen. I andra stycket ändras bestämmelsen så att hänvisningen avser förslaget till ny kapitalförsörjningsförordning.

5 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<i>Försäljning av aktier får ske endast om regeringen medger det.</i>	<i>En myndighet får sälja aktier och andelar endast efter särskilt medgivande från regeringen.</i>
Ett sådant medgivande krävs inte vid försäljning av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller föremål för handel på någon annan organiserad marknadsplats, om en myndighet har tagit emot dem som gåva eller förvärvat dem genom förordnande i testamente.	
<i>Försäljning av aktier i AssiDomän AB, SAS Sverige AB och A-aktier i Celsius AB kräver dock alltid regeringens medgivande.</i>	

Kommentar: I förslaget till ny budgetlag används begreppet "aktier och andelar" när det gäller regler om försäljning av sådana tillgångar. I första stycket ändras därför "aktier" till "aktier och andelar". Övriga ändringar i första stycket är endast en språkmässig justering och innebär ingen ändring i sak. Tredje stycket är obsolet och ESV föreslår därför att stycket tas bort.

9 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
	<i>Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna förordning.</i>

Kommentar: ESV föreslår att verket får föreskriftsrätt till förordningen om överlåtelse av statens lösa egendom.

9 Förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag

9.1 Bakgrund

Förordningen om årsredovisning och budgetunderlag har inte någon direkt koppling till budgetlagen. ESV förslår dock att 5 kap. 7 § ändras så att begreppet ”intresse- och dotterföretag” byts ut till ”hel- och delägda företag” i konsekvens med det begrepp som används i förslaget till ny budgetlag samt att delägt företag definieras i förordningen.

ESV föreslår även anpassningar i 6 kap. 1 § med anledning av att fördelad dispositionsrätt till anslag inte längre föreslås finnas kvar i anslagsförordningen. Vidare föreslår ESV att 9 kap. 3 § anpassas till hur prövningen av anslagssparande föreslås regleras i anslagsförordningen. I övrigt föreslår ESV ändringar i hänvisningar till anslagsförordningen och att begreppet ”räkenskapsår” byts ut till ”budgetår” i bestämmelsen om budgetunderlag.

9.2 Ändringsförslag

ESV föreslår att 5 kap. 7 §, 6 kap. 1 § och 9 kap. 3 § förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag ska ha följande lydelse:

5 kap. Värderingsregler

Aktier och andelar i hel- och delägda företag

7 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Vid värdering av aktier och andelar i <i>intresse- och dotterföretag</i> skall kapitalandelsmetoden tillämpas.	Vid värdering av aktier och andelar i <i>hel- och delägda företag</i> ska kapitalandelsmetoden tillämpas.
	<i>Med delägt företag avses ett företag i vilket staten äger lägst 20 procent av aktierna eller andelarna.</i>

Kommentar: Budgetlagsutredningen har utgått från att staten inte kan inneha dotter- och intresseföretag. I stället används benämningen Aktier och andelar i hel- och delägda företag. Av författningskommentarerna framgår dock att rubriken motsvaras av dotter- och intresseföretag i aktiebolagens årsredovisningar. ESV föreslår att en definition lyfts in i förordningen som utgår från ägarandelar.

6 kap. Anslagsredovisning och finansieringsanalys

Anslagsredovisning

1 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
I anslagsredovisningen <i>skall</i> myndigheten redovisa utfallet på de anslag myndigheten disponerar och de inkomstitlar som myndigheten redovisar mot i enlighet med den indelning som framgår av regleringsbrev eller något annat beslut av regeringen <i>eller myndighet som har fördelat dispositionsrätt</i> . Utfallet <i>skall</i> ställas mot tilldelade <i>eller fördelade</i> belopp per anslag eller anslagspost respektive beräknade belopp per inkomstitel. Avvikelse <i>skall</i> analyseras.	I anslagsredovisningen <i>ska</i> myndigheten redovisa utfallet på de anslag myndigheten disponerar och de inkomstitlar som myndigheten redovisar mot i enlighet med den indelning som framgår av regleringsbrev eller något annat beslut av regeringen. Utfallet <i>ska</i> ställas mot tilldelade belopp per anslag eller anslagspost respektive beräknade belopp per inkomstitel. Avvikelse <i>ska</i> analyseras.
Av anslagsredovisningen <i>skall</i> även framgå i vilken utsträckning myndigheten med stöd av ett tilldelat särskilt bemyndigande som avses i 20 § <i>anslagsförordningen (1996:1189)</i> beställt varor eller tjänster eller beslutat om bidrag, ersättning, lån eller liknande som medför utgifter under följande budgetår.	Av anslagsredovisningen <i>ska</i> även framgå i vilken utsträckning myndigheten med stöd av ett tilldelat särskilt bemyndigande som avses i 20 § <i>anslagsförordningen (2010:000)</i> beställt varor eller tjänster eller beslutat om bidrag, ersättning, lån eller liknande som medför utgifter under följande budgetår.

Av anslagsredovisningen <i>skall</i> också framgå hur myndigheten har uppfyllt andra finansiella villkor som regeringen har angett.	Av anslagsredovisningen <i>ska</i> också framgå hur myndigheten har uppfyllt andra finansiella villkor som regeringen har angett.
---	---

Kommentar: Reglerna om fördelad dispositionsrätt till anslag har tagits bort ur anslagsförordningen, eftersom de inte tillämpas längre. I konsekvens med det ändras 6 kap. 1 § så att den inte längre reglerar fördelad dispositionsrätt. Dessutom ändras hänvisningen till anslagsförordningen.

9 kap. Budgetunderlag och underlag för fördjupad prövning

3 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
<p>Myndigheten <i>skall</i> senast den 1 mars varje år lämna ett budgetunderlag till regeringen. Budgetunderlaget <i>skall</i> innehålla myndighetens förslag till finansiering av verksamheten de tre närmast följande <i>räkenskapsåren</i>. Underlaget <i>skall</i> även innehålla de förslag till <i>särskilda</i> bemyndiganden som avses i 20 § <i>anslagsförordningen</i> (1996:1189) och som myndigheten behöver för att få göra åtaganden som medför utgifter under följande budgetår.</p> <p><i>Om den ackumulerade anslagsbehållningen på ett anslag myndigheten disponerar vid det senaste räkenskapsårets slut uppgår till mer än tre procent av anslaget, skall myndigheten redovisa den planerade användningen av anslagsbehållningen under såväl det pågående som de tre följande räkenskapsåren.</i></p>	<p>Myndigheten <i>ska</i> senast den 1 mars varje år lämna ett budgetunderlag till regeringen. Budgetunderlaget <i>ska</i> innehålla myndighetens förslag till finansiering av verksamheten de tre närmast följande <i>budgetåren</i>. Underlaget <i>ska</i> även innehålla de förslag till <i>beställningsbemyndiganden</i> som avses i 20 § <i>första stycket anslagsförordningen</i> (2010:000) och som myndigheten behöver för att få göra åtaganden som medför utgifter under följande budgetår.</p>

Myndighetens förslag *skall* rymmas inom ramen för regeringens beslut om verksamheten.

Myndighetens förslag *ska* rymmas inom ramen för regeringens beslut om verksamheten.

Kommentar: ESV föreslår att andra stycket tas bort i konsekvens med ändringarna i anslagsförordningen. För anslagssparande som är hänförligt till ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter regleras i förslaget till anslagsförordning att myndigheterna får disponera ett anslagssparande upp till tre procent av det tilldelade anslaget. En eventuell överskjutande del ska dras in. För övriga anslag tar regeringen ställning till hur stor del av anslagssparandet en myndighet får disponera nästkommande år genom regleringsbrevet som beslutas i december året före det år då anslagssparandet får disponeras. Att myndigheten lämnar en redogörelse i samband med budgetunderlaget är därmed generellt sett en onödig uppgift. Om en myndighet vill göra regeringen uppmärksam på någon särskild omständighet kring ett större anslagssparande kan myndigheten göra det ändå utan att det är särskilt föreskrivet i förordningen.

Vidare föreslår ESV att begreppet ”räkenskapsår” i första stycket byts ut till ”budgetår”. Budgetår är det begrepp som används i förslaget till ny budgetlag och dessutom används begreppet på andra ställen i stycket i samband med budgetunderlaget. Budgetunderlaget är ett underlag till regeringen i budgetberedningen vilket också gör att begreppet budgetår känns mer naturligt.

Dessutom ändras hänvisningen till anslagsförordningen.

10 Förordning (2000:606) om myndigheters bokföring

10.1 Bakgrund

I förordningen om myndigheters bokföring finns bestämmelser i anslutning till 10 kap. 2 § förslaget till ny budgetlag (45 § lagen om statsbudgeten) som reglerar att bokföring och redovisning ska ske på ett sätt som stämmer överens med god redovisningssed. Detta är dock endast en övergripande reglering, varför de förslag som lämnas av budgetlagsutredningen inte påverkar formuleringarna i förordningen om myndigheters bokföring utöver hänvisning till lagen i 1 §.

10.2 Ändringsförslag

ESV föreslår att 1 § förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring ska ha följande lydelse:

1 §

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 45 §§ <i>lagen (1996:1059) om statsbudgeten</i> .	I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 10 kap. 2 § <i>budgetlagen (2010:000)</i>
I arkivlagen (1990:782) och arkivförordningen (1991:446) finns bestämmelser om arkivering av räkenskapsinformation.	

Kommentar: Hänvisningen till budgetlagen i 1 § anpassas till att avse den nya lagen.

11 Förordning om underlag för årsredovisning för staten

11.1 Bakgrund

Genom förslag till ny budgetlag regleras i högre utsträckning än i dag innehållet i årsredovisning för staten som regeringen varje år ska lämna till riksdagen. I dag regleras detta i 38 § lagen om statsbudgeten. Det finns i dag ingen förordning som tar sikte på myndigheters uppgift att till regeringen lämna ett underlag till årsredovisning för staten. Enligt förslaget till ny budgetlag utökas regleringen om årsredovisning för staten till att tydligare ange vilka uppgifter årsredovisningen ska innehålla samt hur dessa ska vara uppställda och vilka redovisningsprinciper som ska tillämpas. Bestämmelser om årsredovisning för staten finns i 10 kap. 2 och 5–10 §§ förslaget till ny budgetlag.

ESV lämnar i denna rapport ett förslag till en ny förordning som ansluter till dessa bestämmelser och som reglerar det underlag för årsredovisning för staten som ESV och Riksgäldskontoret ska lämna till regeringen.

11.2 Författningsförslag

Förordning (2010:000) om underlag till årsredovisning för staten

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns bestämmelser om det underlag som regeringen behöver vid upprättandet av årsredovisning för staten enligt 10 kap. 2 och 5–10 §§ budgetlagen (2010:000).

2 § Ekonomistyrningsverket och Riksgäldskontoret ska senast den 15 mars varje år till regeringen lämna underlag till årsredovisningen för staten för det närmast föregående budgetåret.

3 § Ekonomistyrningsverkets underlag ska avse

1. en uppföljning av utfallet av utgiftstaket för staten,
2. utfallet på budgetens inkomstitlar och anslag samt av statens lånebehov,
3. en redovisning av hur bemyndiganden som regeringen fått med stöd av 6 kap. 1 § första stycket budgetlagen (2010:000) har utnyttjats,

4. en resultaträkning, en balansräkning, en finansieringsanalys och noter,
5. en redovisning av utvecklingen av statsskulden, samt
6. en resultaträkning och en balansräkning avseende EU-medel samt en kassamässig redovisning av anslag och inkomstitlar avseende in- och utbetalningar till och från EU.

Uppgifterna enligt femte punkten ska lämnas efter samråd med Riksgäldskontoret.

4 § Riksgäldskontorets underlag ska avse

1. en redovisning av hur bemyndiganden som regeringen fått med stöd av 6 kap. 3 § budgetlagen (2010:000) har utnyttjats, samt
2. upplysningar om förväntade förluster och väsentliga risker i statens utlåning och utställda garantier som beslutats enligt 6 kap. 3 § budgetlagen.

Uppgifterna ska lämnas efter samråd med Ekonomistyrningsverket.

5 § Redovisningen ska fullgöras på ett sätt som överensstämmer med god redovisningssed.

Redovisningen ska ge en rättvisande bild av verksamheten, det ekonomiska resultatet och ställningen samt förvaltningen av statens tillgångar.

Utfallet på statens budget

6 § Utöver utfallet på budgetens inkomstitlar och anslag samt statens lånebehov enligt 3 § 2 ska även utfallet på posterna Myndigheters m.fl. in- och utlåning i Riksgäldskontoret, netto samt Kassamässig korrigerings redovisas.

7 § Redovisningen av utgifterna under utgiftstaket samt för budgetens inkomstitlar och anslag ska innehålla en jämförelse med de beräknade inkomsterna och budgeterade utgifterna enligt budgeten. Dessutom ska en jämförelse göras med utfallet föregående år. Väsentliga skillnader i förhållande till budgeterade och beräknade belopp samt i förhållande till utfallet för föregående år ska förklaras.

8 § Redovisningen av budgetens utfall enligt 3 § 2 ska innehålla en realekonomisk fördelning av utfallet på budgetens anslag.

9 § Redovisningen av bemyndiganden enligt 3 § 3 ska innehålla en redovisning av beslutade beställningsbemyndiganden och utfallet för dessa.

10 § Redovisningen av utlåning och garantier enligt 4 § ska innehålla uppgifter om

- beslutade ramar,
- utfärdade lån, garantier och utfästelser,
- avsättningar för förväntade förluster,
- tillgångar i garanti- och utlåningsverksamheten, samt
- konstaterade förluster (infrianden).

Redovisningen ska även omfatta en analys av riskerna i statens samlade utlåning och garantier.

Resultaträkning, balansräkning och finansieringsanalys

11 § Resultaträkningen, balansräkningen och finansieringsanalysen ska omfatta statens samtliga intäkter och kostnader, tillgångar och skulder samt betalningar som påverkar statens nettouplåning. Riksbankens grundfond ska anses utgöra en tillgång hos staten.

Redovisningen enligt första stycket ska utgöra en konsolidering av årsredovisningarna hos myndigheterna under riksdagen och regeringen. Underlaget får kompletteras med ekonomiska händelser som inte har redovisats av myndigheterna.

Intäkter och kostnader, tillgångar och skulder samt betalningar som redovisas av Riksbanken samt Första–Fjärde, Sjätte och Sjunde AP-fonden ska dock inte konsolideras. Inte heller ska premiepensionssystemets tillgångar och skulder i övrigt med dess avkastning ingå i konsolideringen.

12 § Vid upprättandet av resultaträkningen, balansräkningen och finansieringsanalysen ska

1. samma principer för värdering, klassificering, och indelning av de olika posterna i årsredovisningen tillämpas från ett budgetår till ett annat,
2. värderingen av de olika posterna göras med rimlig försiktighet,
3. intäkter och kostnader som är hänförliga till budgetåret tas med oavsett tidpunkten för betalningen,
4. de olika beståndsdelar som balansräkningen består av värderas var och en för sig,
5. tillgångar och skulder eller intäkter och kostnader inte kvittas mot varandra, samt
6. den ingående balansen för ett budgetår stämma överens med den utgående balansen för det närmast föregående budgetåret.

Om det finns skäl till det och det är förenligt med vad som föreskrivs i 5 § får avvikelser göras från vad som angivits i första stycket. Om detta sker ska

upplysningar lämnas om skälen för avvikelserna och en bedömning av dess effekt på den ekonomiska ställningen och resultatet.

13 § Resultaträkningen ska presenteras med följande rubriker och poster:

Intäkter

Skatteintäkter
Intäkter av avgifter och andra ersättningar
Intäkter av bidrag
Summa intäkter

Kostnader

Transfereringar m.m.
Transfereringar till hushåll
Transfereringar till företag
Transfereringar till kommuner
Transfereringar till utlandet
Nettoöverföring till ålderspensionssystemet
Avsättningar till/upplösning av fonder
Summa transfereringar m.m.

Statens egen verksamhet

Kostnader för personal
Kostnader för lokaler
Vissa garanti- och kreditkostnader
Övriga driftkostnader
Avskrivningar och nedskrivningar
Summa statens egen verksamhet

Summa kostnader

Saldo före resultat från andelar och finansiella poster

Resultat från andelar i hel- och delägda företag

Finansiella intäkter och kostnader

Nettokostnad för statsskulden
Övriga finansiella intäkter
Övriga finansiella kostnader

Summa finansiella poster

Årets över- eller underskott

14 § Balansräkningen ska presenteras med följande rubriker och poster.

Tillgångar

Anläggningstillgångar

Immateriella anläggningstillgångar

Balanserade utgifter för utveckling

Rättigheter och andra immateriella anläggningstillgångar

Förskott avseende immateriella anläggningstillgångar

Summa immateriella anläggningstillgångar

Materiella anläggningstillgångar

Statliga väganläggningar

Statliga järnvägsanläggningar

Byggnader, mark och annan fast egendom

Förbättringsutgifter på annans fastighet

Maskiner, inventarier, installationer m.m.

Pågående nyanläggningar

Beredskapstillgångar

Förskott avseende materiella anläggningstillgångar

Summa materiella anläggningstillgångar

Finansiella anläggningstillgångar

Andelar i hel- och delägda företag

Andra långfristiga värdepappersinnehav

Långfristiga fordringar

Summa finansiella anläggningstillgångar

Summa anläggningstillgångar

Utlåning

Varulager m.m.

Varulager och förråd

Pågående arbeten

Fastigheter

Förskott till leverantörer

Summa varulager m.m.

Fordringar

Kundfordringar

Övriga fordringar

Summa fordringar

Periodavgränsningsposter

Förutbetalda kostnader

Upplupna bidragsintäkter

Övriga upplupna intäkter

Summa periodavgränsningsposter
Kortfristiga placeringar
    Värdepapper och andelar
    Summa kortfristiga placeringar
Kassa och bank
Summa tillgångar

Kapital och skulder
Nettoförmögenhet
Fonder
Avsättningar
    Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
    Övriga avsättningar
    Summa avsättningar
Statsskulden
    Lån i Sverige
    Lån utomlands
    Summa statsskulden
Skulder m.m.
    Leverantörsskulder
    Övriga skulder
    Depositioner
    Förskott från uppdragsgivare och kunder
    Summa skulder m.m.
Periodavgränsningsposter
    Upplupna kostnader
    Oförbrukade bidrag
    Övriga förutbetalda intäkter
    Summa periodavgränsningsposter
Summa kapital och skulder

Garantiförbindelser
Övriga ansvarsförbindelser

15 § Finansieringsanalysen ska presenteras med följande rubriker och poster:

Statens verksamhet
    Skatter
    Avgifter och andra ersättningar
    Intäkter av bidrag
    Summa justerade intäkter

Transfereringar
 Statens egen verksamhet
Summa justerade kostnader
 Justeringar till betalningar
Saldo statens verksamhet
 Investeringar
     Finansiella investeringar
     Materiella investeringar
     Immateriella investeringar
     Summa investeringsutgifter
     Försäljning av anläggningstillgångar
Summa investeringsverksamhet
 Utlåning
     Nyutlåning
     Amorteringar
Summa utlåning
 Finansiella aktiviteter
     Finansiellt netto för statens upplåning
     Övrigt finansiellt netto
     Justeringar till betalningar
Summa finansiella aktiviteter
 Totalt

 Statens nettoupplåning
     Förändring av statsskulden
     Orealiserade valutakursförändringar
 Totalt

16 § För varje post i balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen ska beloppet för det närmast föregående budgetåret anges.

Om principerna för värdering, klassificering eller indelning i poster ändrats, ska posterna för närmast föregående budgetår räknas om eller ändras på det sätt som behövs för att de ska kunna jämföras med budgetårets poster på ett meningsfullt sätt. Om det finns särskilda skäl och det är förenligt med god redovisningssed, får Ekonomistyrningsverket avstå från omräkning av jämförelsetal. I så fall ska skälen för detta anges.

Benämningen på en post enligt 13–15 §§ (den lägsta nivån i angivna uppställningsformer) får ändras och en post får delas upp på flera poster om det är motiverat med hänsyn till informationens innehåll.

17 § Vid värdering av tillgångar och skulder ska de principer som framgår av 5 kap. förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag tillämpas.

18 § Information om principerna för värdering av poster i balansräkningen och resultaträkningen, liksom annan väsentlig information som behövs för bedömningen av redovisningen, ska lämnas i tilläggsupplysningar.

19 § I anslutning till finansieringsanalysen ska information om sambandet mellan budgetens saldo och resultaträkningens över- eller underskott lämnas särskilt.

20 § Redovisningen av utvecklingen av statsskulden enligt 3 § 5 ska avse den konsoliderade statsskulden enligt balansräkningen. Den ska översiktligt beskriva utvecklingen av statsskulden och dess sammansättning, statsskuldens kostnader under de senaste fem åren samt de huvudsakliga skillnaderna mellan den konsoliderade och okonsoliderade statsskulden.

Sammanställning av EU-räkenskaper

21 § Sammanställningen av EU-räkenskaperna enligt 3 § 6 ska avse medel under gemensam förvaltning från och med den fleråriga budgetramen 2007–2013.

Övrig information

22 § Utöver informationen enligt 3 § ska Ekonomistyrningsverket i anslutning till underlaget lämna en översiktlig sammanställning av tillgångar och skulder för verksamheter som staten har ett väsentligt inflytande över (den statliga sektorn).

Sammanställningen ska utöver vad som anges i 11 § omfatta

- Bolag (inklusive banker och finansinstitut) där statens ägarandel uppgår till lägst 20 procent,
- AP-fonderna,
- Riksbanken, och
- Allmänna arvsfonden.

23 § Ekonomistyrningsverket och Riksgäldskontoret ska även lämna annan information som behövs för upprättandet av årsredovisningen för staten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången i fråga om årsredovisningen för staten för 2011.

11.3 Författningskommentarer

Inledande bestämmelser

Underlaget till årsredovisningen för staten bör innehålla de uppgifter som är föreskrivna om årsredovisningen för staten i budgetlagen, med undantag för

- uppföljning av riksdagens beslut om den offentliga sektorns finansiella sparande och andra övergripande budgetpolitiska mål än utgiftstaket,
- redovisning av åtgärder som regeringen vidtagit med anledning av Riksrevisionens iakttagelser, och
- uttalande om att räkenskaperna avseende EU-medel upprättats enligt god redovisningssed, ger en rättvisande bild samt att det finns regler och system för att skapa en betryggande intern styrning och kontroll av EU-medel.

Underlaget bör lämnas av Ekonomistyrningsverket och Riksgäldskontoret senast den 15 mars varje år.

I en första del av förordningen bör meddelas inledande bestämmelser om vad förordningen syftar till och vad den reglerar på översiktlig nivå.

Förordningen om underlag till årsredovisning för staten reglerar de underlag som krävs från myndigheter för att regeringen ska kunna ta fram årsredovisningen för staten enligt budgetlagen. Det är ESV och Riksgäldskontoret som berörs av förordningen. I budgetlagen finns det angivet vilka delar eller uppgifter årsredovisningen ska omfatta.

De angivna uppgifterna bör tas fram av ESV och Riksgäldskontoret med vissa undantag. Uppgifterna om utgiftstaket, utfallet på statens budget inklusive uppgifter om utnyttjade beställningsbemyndiganden, resultaträkning, balansräkning och finansieringsanalys, redovisning av utvecklingen av statsskulden samt resultaträkning och balansräkning samt kassamässig redovisning av EU-medel, bör tas fram av ESV. Uppgifterna om utvecklingen av statsskulden bör avse den konsoliderade statsskulden som framgår av balansräkningen vilket motiverar att ESV ställer samman uppgifterna. Eftersom Riksgäldskontoret har ansvaret för förvaltningen av statsskulden bör uppgifterna lämnas efter samråd med Riksgäldskontoret.

Uppgifterna om utnyttjade krediter och garantier samt om förluster och risker i statens utlåning och för utställda garantier bör lämnas av Riksgäldskontoret som har ett samordnande ansvar för den verksamheten i staten. Eftersom uppgifterna på flera punkter ska överensstämma med framför allt resultaträkningen och balansräkningen

med dess noter, bör Riksgäldskontoret samråda med ESV om denna del av underlaget.

Uppföljningen av de budgetpolitiska målen, med undantag för den direkta uppföljningen av utfallet för utgifterna under utgiftstaket, bör tas fram i Regeringskansliet eftersom uppföljningen har en nära koppling till den ekonomiska politiken. Redovisningen av åtgärder med anledning av Riksrevisionens iakttagelser är också information som lämpligen sammanställs och kommenteras i Regeringskansliet. Slutligen är informationen om regelverk för EU-medel och intern styrning och kontroll samt bedömningen av om redovisningen av EU-medel är rättvisande och upprättats enligt god sed, sådan information som bör tas fram inom Regeringskansliet.

Utfallet på statens budget

Redovisningen av utfallet på statens budget bör utöver utfallet på budgetens inkomstitlar och anslag innehålla även de övriga posterna i budgeten som riksdagen beslutat om.

Redovisningen av utgifterna under utgiftstaket, liksom för inkomsterna och utgifterna på budgeten i sin helhet bör jämföras med budgeterade respektive beräknade belopp och även med föregående års utfall. Väsentliga skillnader bör förklaras.

Utfallet på budgetens anslag bör fördelas realekonomiskt.

Redovisningen av bemyndiganden bör innehålla beslutade bemyndiganden och hur stor del som utnyttjats.

Redovisningen av garantier och krediter bör innefatta uppgifter om utfärdade garantier och krediter i staten, om riskerna och de förväntade kostnaderna i dessa och om avsättningar för riskerna.

En andra del av förordningen bör behandla redovisningen av utfallet på statens budget och de övriga delar av underlaget som har en nära koppling till budgeten.

I budgetlagen anges att redovisningen ska avse utfallet på budgetens inkomstitlar och anslag samt statens lånebehov. Budgeten innefattar i sin nuvarande utformning utöver inkomstitlar och anslag en post för Riksgäldskontorets nettoutlåning och därefter en post för Kassamässig korrigerings. Båda dessa poster redovisas som delar av de totala utgifterna och leder fram till budgetsaldot som överensstämmer med statens lånebehov med omvänt tecken. I princip skulle de kunna slås ihop eller delas

upp på annat sätt om riksdagen beslutade detta i sitt årliga budgetbeslut, och därför kan det vara rimligt att de inte anges i detalj i lagen. De är dock nödvändiga för att ge en fullständig bild av utfallet och i förordningen bör därför anges att redovisningen ska innefatta dessa poster.

Redovisningen av utgifterna under utgiftstaket avser utgifterna under anslag inom utgiftsområde 1–25 och 27 samt utgifterna i ålderspensionssystemet utanför statsbudgeten. Denna redovisning har således en mycket nära koppling till budgetens utfall och bör regleras i anslutning till reglerna om redovisning av budgetens utfall.

Både budgetens inkomster och utgifter och redovisningen av utgifterna under utgiftstaket bör jämföras med budgeterade och för inkomsterna beräknade belopp för att uppnå den nödvändiga uppföljningen av riksdagens budgetbeslut och de beräkningar som riksdagen godkänt. Utöver detta har under de senaste åren en jämförelse gjorts med föregående år, vilket kan ha ett viktigt informationsvärde i situationer där stora förändringar skett mellan åren som visserligen varit förväntade vid budgeteringstidpunkten men som ändå kan ha ett viktigt förklaringsvärde i efterhand.

En realekonomisk fördelning av utgifterna på anslag, dvs. fördelning på konsumtion, transfereringar, investeringar och finansiella poster, har värde för samhällsekonomisk analys. En sådan har tagits fram och vidareutvecklats under 2000-talet och har ansetts värdefull av finansutskottet. Detta bör därför även fortsättningsvis ingå i underlaget. Man kan överväga om den ska regleras mer i detalj, exempelvis om olika delar av budgeten ska ges mer fördjupad analys och hur många år fördelningen ska avse. Eftersom behovet kan variera över tid och eftersom tidigare år i de flesta fall finns tillgängliga om det skulle efterfrågas, synes dock inte en mer detaljerad reglering i förordningen vara nödvändig.

Även en redovisning av beslutade bemyndiganden och hur de utnyttjats har införts i årsredovisningen för staten under de senaste åren och bedömts värdefull. Det är även reglerat i budgetlagen och bör därför anges i förordningen.

Resultaträkning, balansräkning och finansieringsanalys

Avgränsningen av staten i resultaträkningen, balansräkningen och finansieringsanalysen bör göras mer praktiskt tillämpbar i förordningen än i budgetlagen. Avgränsningen bör i allt väsentligt vara densamma som den som gällt under ett antal år.

De grundläggande redovisningsprinciperna bör hämtas ur budgetlagen och för värderingsprinciper därutöver, bör det som gäller för myndigheter enligt förordningen om årsredovisning och budgetunderlag gälla. Avvikelser från principerna ska kunna göras om det är motiverat och effekterna anges. Information om tillämpade principer bör lämnas i tilläggsupplysningar.

Uppställningsformerna på postnivå bör vara de som gällt de senaste åren i årsredovisningen för staten. Liksom för myndigheter bör det vara möjligt för ESV att ändra benämning på en post eller underindela en post när det är motiverat med hänsyn till informationens innehåll.

Jämförelsetal för föregående år bör anges i dokumenten.

I anslutning till finansieringsanalysen bör information om sambandet mellan resultaträkningens och budgetens saldo lämnas särskilt.

Redovisningen av utvecklingen av statsskulden bör avse den konsoliderade statsskulden enligt balansräkningen.

En tredje del av förordningen bör reglera resultaträkningen, balansräkningen och finansieringsanalysen och de andra uppgifter som bygger på dessa dokument.

Avgränsningen av staten för de tre dokumenten finns angiven i 10 kap. 7 § budgetlagen som statens samtliga tillgångar, skulder, kostnader och intäkter samt betalningar som påverkar statens nettoupplåning. Detta är främst en principiell definition, som inte ger närmare vägledning om var informationen ska hämtas. Vägledning finns dock i betänkandet om ny budgetlag. I förordningen bör avgränsningen göras mer praktiskt tillämpbar, genom att det anges att avgränsningen innebär att den omfattar alla myndigheter under riksdagen och regeringen med vissa undantag. Principiellt säkerställs att en sådan avgränsning stämmer överens med lagen genom att kostnader, intäkter, tillgångar och skulder, som redovisats eller borde ha redovisats av dessa myndigheter, omfattas. De undantag som är aktuella bör vara de som gällt under ett antal år i årsredovisningen för staten. Riksbanken bör undantas med hänsyn till dess särskilda ställning. Däremot bör Riksbankens

grundfond ingå, eftersom den ses som statens tillskjutna ägarandel. AP-fonderna och premiepensionsmedlen i övrigt bör undantas eftersom tillgångarna har en annan karaktär än statens tillgångar i övrigt och pensionssystemet bör hanteras på ett enhetligt sätt. För premiepensionssystemet finns dessutom sedan några år den principiella invändningen att systemet betraktas som en del av hushållssektorn i bl.a. nationalräkenskaperna och att dess tillgångar därför inte bör tas in som en del av statens förmögenhet. Det finns även praktiska skäl med olika redovisningsprinciper och rapporteringstidpunkter som talar emot att fondtillgångarna tas med i årsredovisningen för staten.

För premiepensionssystemet gäller från och med 2010 att det inte motsvaras av en enda myndighet som kan undantas i sin helhet, utan är en del av den nya Pensionsmyndighetens verksamhet. I stället för att undanta en hel organisatorisk enhet bör därför premiepensionsmedeltillgångarna, motsvarande avsättning eller skulder samt avkastningen på dessa medel brytas ut ur Pensionsmyndighetens samlade ekonomiska redovisning och undantas. Däremot planeras från och med 2010 hela myndighetens förvaltningskostnader ingå i årsredovisningen för staten, även de som avser administration av premiepensionssystemet. Förberedelser för den uppdelning som har beskrivits här, har gjorts i arbetet med att bygga upp den nya myndigheten.

När konsolideringen görs kan ny information ha tillkommit som påverkar redovisningen. Det kan även förekomma att man gör andra bedömningar av hur en transaktion ska redovisas, liksom att rättelser av direkta fel behöver göras. Att sådana kompletteringar och rättelser ska göras när behov finns, följer i grunden av god redovisningssed. För att göra det tydligt, bör dock anges i förordningstexten att underlaget får kompletteras med händelser som inte tagits upp av myndigheterna.

Grundläggande redovisningsprinciper för resultaträkningen, balansräkningen och finansieringsanalysen i årsredovisningen för staten finns angivna i budgetlagen. De ska gälla även för underlaget till årsredovisningen och, för att förordningen ska kunna läsas fristående, bör de upprepas i förordningen. Utöver dessa principer krävs mer specifika regler för främst värdering av tillgångar och skulder. Sådana finns angivna i förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag (FÅB), som gäller för de myndigheter som konsolideras i årsredovisningen för staten.

En grundläggande avsikt vid upprättande av resultat- och balansräkningen har alltsedan 1990-talet varit att samma principer tillämpas på olika nivåer i staten, om inte särskilda skäl däremot finns i enskilda fall. Därför behöver värderingsprinciperna inte upprepas i förordningen om underlag till årsredovisning för staten, utan hänvisning till FÅB kan göras. Till skillnad från vad som gäller för myndigheter

enligt FÅB anges inte principen om fortsatt verksamhet i budgetlagen och inte heller i denna förordning, eftersom det anses självklart att statens verksamhet ska fortsätta.

I enlighet med vad som föreskrivs i budgetlagen och vad som gäller för myndigheter bör information om tillämpade principer lämnas i tilläggsupplysningar. För att öka informationsvärdet i redovisningen bör även jämförelsetal för föregående år anges i de olika dokumenten. ESV bör kunna ändra indelningen i poster eller principerna för värdering och klassificering på motsvarande sätt som regeringen kan göra i relation till riksdagen. Däremot bör ESV inte kunna ändra statens avgränsning så som regeringen kan, eftersom undantagen från regeln om statens samtliga tillgångar, skulder, intäkter och kostnader är uttryckligen föreskrivna i förordningen.

I årsredovisningen för staten har under många år funnits en beskrivning av sambandet mellan budgetens saldo och resultaträkningens över- eller underskott. Denna information har ett värde för att belysa hur de olika dokumenten hänger ihop och hur de skilda principer som i vissa delar gäller, påverkar redovisningen. Under de senaste åren har informationen begränsats i årsredovisningen för staten, eftersom den annars lätt blir alltför teknisk. Denna begränsade redovisning bör finnas kvar även i fortsättningen.

Informationen om statsskulden som föreskrivs i förordningens inledande avsnitt bör avse den konsoliderade statsskulden som redovisas i balansräkningen. Det innebär att den del av skulden som motsvaras av statliga myndigheters innehav av statsobligationer m.m. tagits bort (elimineras). Skulden blir därmed något lägre än den statsskuld som redovisas av Riksgäldskontoret. I övrigt bör föreskrivas att informationen ska beskriva utvecklingen av skulden och dess sammansättning samt kostnader, dvs. statsskuldräntorna. Vidare de huvudsakliga skillnaderna mellan den konsoliderade skulden och den okonsoliderade skulden, dvs. den skuld som Riksgäldskontoret redovisar. Denna beskrivning motsvarar den som funnits i årsredovisningen för staten under ett antal år. Den tas fram av ESV, som beräknar den konsoliderade skulden. Kvaliteten säkerställs genom att ESV samråder om detta avsnitt med Riksgäldskontoret.

Sammanställning av EU-räkenskaper

Informationen om EU-medel bör vara den som krävs för regeringens nationella intygande.
--

Den reglering som behövs för informationen om EU-medel kan lämpligen läggas i en separat del av förordningen, eftersom informationen består av både utdrag ur resultat- och balansräkningen och ur poster på statens budget.

Information om EU-medel har funnits i årsredovisningen för staten sedan 1990-talet. Under många år bestod den av dels viss beskrivande text om EU:s olika fonder och system, dels tabeller med fleråriga översikter över Sveriges avgifter till EU och bidrag från EU. De har hela tiden varit kassamässiga, i enlighet med utfallet på statens budget, men vissa år har även tabeller med periodiserat utfall funnits med som komplement när olika typer av förskjutningar av betalningar har gjort att den kassamässiga redovisningen inte gett önskvärd information. Där fanns även en tabell med de anslag som finansieras med medel från EU.

Under de två senaste åren har informationen utvidgats, för att möjliggöra det nationella intygande om EU-medlen som regeringen lämnat i årsredovisningen. Den del som tagits fram av ESV har omfattat en resultaträkning och balansräkning för medel under gemensam förvaltning för den aktuella fleråriga budgetramen 2007–2013 och en redovisning av hur motsvarande medel redovisats på statens budget under året. Detta överensstämmer med bestämmelsen i budgetlagen och den delen bör regleras i förordningen.

Informationen därutöver om samtliga EU-medel är snarast att betrakta som tillkommande information, som inte är nödvändig för det nationella intygandet och som därför kan förändras över tid med hänsyn till vad regeringen önskar lämna eller vad riksdagen framför önskemål om att få för information ett visst år. Den informationen bör därför inte regleras i förordningen.

Övrig information

Information om verksamheter som staten har ett väsentligt inflytande över (den statliga sektorn) bör även i fortsättningen lämnas i anslutning till underlaget till årsredovisningen för staten.

Myndigheterna bör vid behov även lämna annan information som behövs för att upprätta årsredovisningen för staten.

I en avslutande del av förordningen bör regleras de uppgifter som inte är obligatoriska enligt budgetlagen.

Alltsedan årsredovisningen för staten togs fram första gången under 1990-talet, har den innehållit ett avsnitt om den totala statliga sektorn, inklusive bl.a. statliga bolag, Riksbanken och AP-fonderna. Denna sammanställning har tagits fram på ett översiktligt sätt som belyser de sammantagna tillgångarna och förmögenheten för denna sektor, definierad på ett vidare sätt än vad som gäller i den balansräkning som

annars ingår i årsredovisningen för staten. Under de senaste åren har den benämnts Sammanställning av verksamheter som staten har ett väsentligt inflytande över. Den har ansetts ha ett viktigt informationsvärde, men i budgetlagen har man avstått från att reglera den.

Bakgrunden till det är bl.a. att redovisningsprinciperna inte är exakt lika för alla ingående delar och att avgränsningen av sektorn kunnat variera något över tid. Detta gör det svårt att definiera sektorn på ett sådant entydigt sätt som är lämpligt i lagtext. Mycket talar för att regeringen även i fortsättningen bör lämna denna sammanställning till riksdagen och att ESV därför bör lämna den i underlaget eller i anslutning till underlaget. Av praktiska skäl, bl.a. bolagens rapporteringstidpunkter, har det visat sig svårt att färdigställa den till den 15 mars. Därför bör den inte vara en del av underlaget, utan lämnas ”i anslutning till” underlaget vilket öppnar för att den kan lämnas några dagar senare. Den bör kunna finnas med i förordningen som kan ändras relativt enkelt, om behovet av information skulle förändras.

Utöver den informationen, kan Regeringskansliet ha behov av ytterligare information för arbetet med årsredovisningen för staten. Ett exempel kan vara den fullständiga informationen om EU-medel som nämnts ovan. Andra exempel som förekommit kan vara den utökade informationen om oförbrukade bidrag som funnits några år, men även de bilagor med sammanställning av statliga bolag, myndigheter i den statliga redovisningsorganisationen samt en ordlista som ESV tagit fram som en del av underlaget. Dessa delar utgör inte en nödvändig del av årsredovisningen för staten, men kan vara värdefulla komplement. Det kan förutsättas att behov av komplement av denna typ framförs i den årliga planeringsprocess mellan Finansdepartementet, ESV och Riksrevisionen, som är en naturlig del av det nödvändiga samarbete som krävs för att ta fram årsredovisningen. Det finns knappast anledning att i detalj reglera dessa olika typer av tillkommande information i förordningen, men genom att ange att annan information som behövs ska lämnas, markeras att det förekommer.

ESV utvecklar och förvaltar en effektiv ekonomisk styrning av staten.
Vi tar fram bra beslutsunderlag för den ekonomiska politiken.
Vi skapar goda förutsättningar för regering och riksdag till en tydlig och effektiv styrning av statliga myndigheter.
Vi säkerställer god tillgång för myndigheterna till bra metoder och effektivt stöd i sin verksamhetsstyrning
ESV har bred och djup kompetens och arbetar i nära samverkan med Regeringskansliet och myndigheterna.